

DIVADLO
NA VINOHRADĚCH

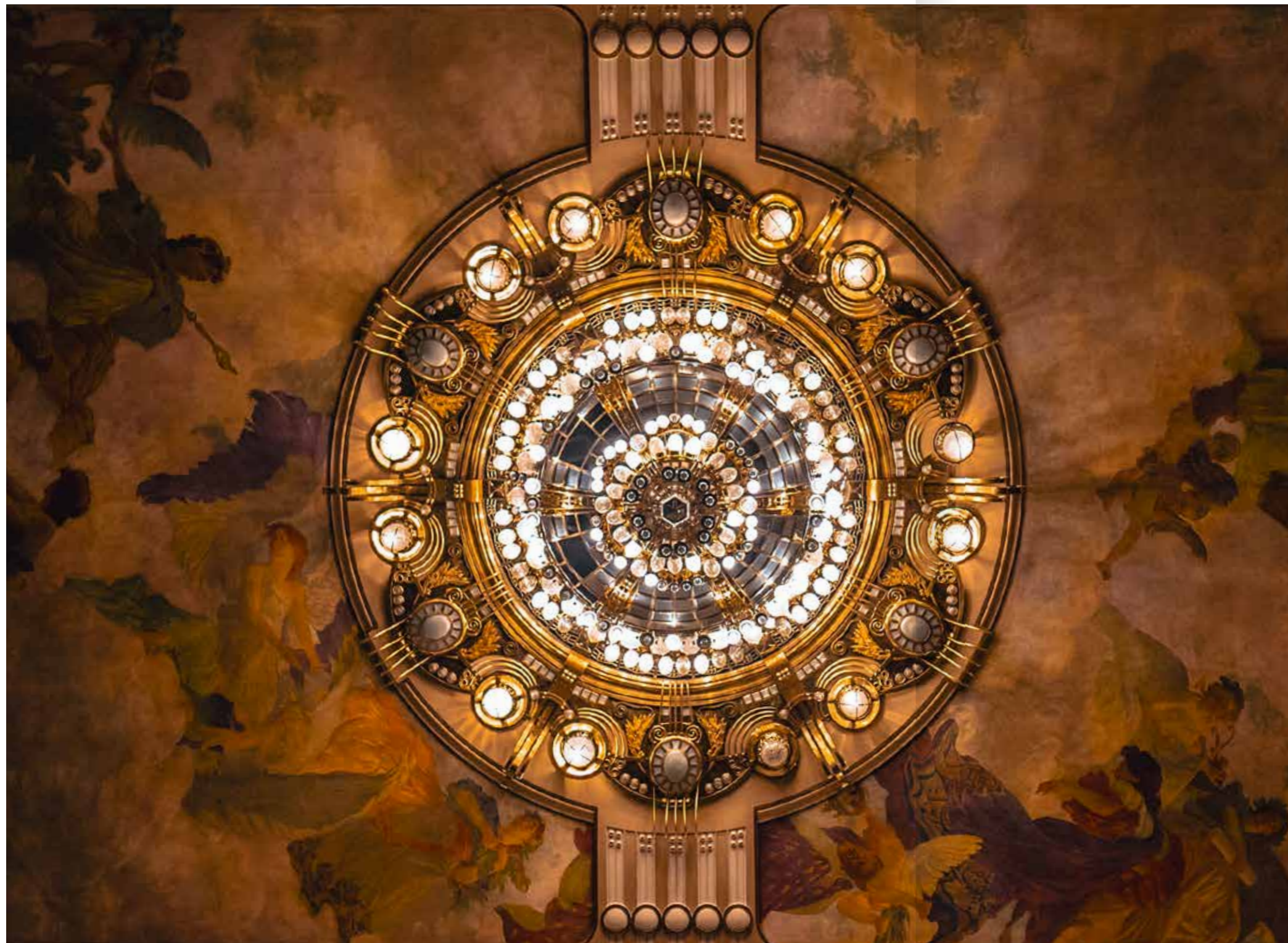
2025

Výroční zpráva

Výroční zpráva Divadla na Vinohradech za rok 2025

Úvodní slovo ředitele	2
Poslání a koncepce činnosti DnV	3
Premiéry roku 2025	6
Inscenace uváděné v roce 2025	8
Výhled na rok 2026	13
Recenze v roce 2025	14
Výběr z rubriky Napište řediteliza rok 2025	22
Výběr ohlasů z webu i-divadlo.cz za rok 2025	28
Výběr ohlasů z facebookového profilu za rok 2025	34
Výběr ohlasů z instagramového profilu za rok 2025	35
Rozbor činnosti a hospodaření za rok 2025	38
Tabulky k rozboru hospodaření 2025	40
Finanční vypořádání za rok 2025	46
Organizační struktura 2025	54
Zařazení zaměstnanců do tříd/stupňů a pracovní úvazky	56
Seznam smluv a dodatků ke smlouvám 2025	59

Úvodní slovo ředitele

Předkládám výroční zprávu Vinohradského divadla za rok 2025. Činím to sice s dobrým svědomím, že se divadlo zdárně vyrovnalo se všemi potížemi, které přinesl minulý rok, ale bez dostatečného vnitřního uspokojení. Smíšené pocity pramení z vědomí, že řada překážek, s nimiž jsme se nakonec vypořádali, byla nejen důsledkem námi neovlivnitelného, kohezi a odolnost společnosti ohrožujícího politického vývoje ve světě i v naší republice, ale, a to je horší, také výsledkem přístupu volených orgánů hlavního města Prahy, zřizovatele divadla, k zahájení již dva roky připravené rekonstrukce naší budovy na náměstí Míru.

Program divadla metropolitní reprezentativní velké činohry jsme neopustili ani v roce 2025. V této výroční zprávě dokládáme, jak byl v obtížném období naplňován. Koncepti činnosti divadla lze rozvíjet jen prostřednictvím střednědobých a krátkodobých plánů. Ty je ovšem možné formulovat, řídit a kontrolovat pouze za nezbytné provozní stability. A ta právě Divadlu na Vinohradech chybí už několik sezon vinou oddalování rekonstrukce budovy a problémů s hledáním vhodného prostoru pro náhradní provoz.

O reálných problémech, které oddalování začátku rekonstrukce působí, a také o potížích s hledáním a přípravou prostoru, ve kterém by během stavebních prací po přechodnou dobu mohlo divadlo dále pokračovat ve své práci, pojednávám v této zprávě podrobněji v další její kapitole.

Výsledky hospodaření obsažené v této zprávě dokládají, že navzdory tomu, že plánování a rozvíjení pravidelné a soustavné umělecké činnosti komplikuje nepředvídatelnost, navzdory obtížnosti rozvrhování hospodářské a výrobní práce jsme v roce 2025 zaznamenali nárůst diváckého

zájmu, počtu návštěvníků, výše tržeb a procent návštěvnosti a tržebnosti. Divadlo si tak vytvořilo rezervu pro obtížné období přesunu provozu do náhradního prostoru pro dobu, kdy bude pravidelný provoz znovu „restartován“ a v níž nelze počítat s obvyklým počtem realizovaných představení, a tedy ani s výší tržeb.

Činnost divadla v posledních třech letech a jeho blízkou budoucnost tak ovlivňují dvě náročné stavební rekonstrukční akce. V obou případech je ovšem vedení divadla v pozici „nájemce“, kterému nezbyvá, než reagovat na postup (či nepostup) investorů a majitelů nemovitostí. Nedostatek vnitřního uspokojení, který nad výsledky práce divadla v roce 2025 pociťuji nejen já, ale i pracovníci divadla, z nichž větší část jsou „srdcaři“ s velkou loajalitou ke značce a významu DnV, tedy pramení z rozporu mezi zájmem program divadla rozvíjet a objektivně limitovanou možností divadlo provozovat.

Právě proto chci tedy upřímně poděkovat všem pracovníkům a spolupracovníkům, díky nimž jsme divadlo v roce 2025 provozovali, a snad i programově částečně rozvíjeli, a to navzdory vyšší míře nezbytné improvizace. Výsledky, o nichž bude v této zprávě řeč v dalších kapitolách, jsou vzhledem k okolnostem až překvapivě dobré.

Závěrem si dovoluji trochu optimismu: jsem přesvědčen o tom, že divadlo v sezoně 26/27 přesun do náhradního prostoru v Radiopaláci přes všechny očekávatelné, ale také nečekané problémy nakonec zvládne bez podstatných ztrát.

A že v přechodném působišti se záhy vrátí k pravidelné činnosti, která mu umožní program velké činohry rozvíjet tak, aby do rekonstruované budovy na náměstí Míru s novým vedením, které povstane z odpovědného výběrového řízení, vstoupilo v plné síle a parádě.

doc. MgA. Tomáš Töpfer

P.S.: V době, kdy byla tato výroční zpráva již napsána a projednána, dostali jsme informaci, která přináší zásadní obrat v přípravě rekonstrukce a opravňuje můj optimistický závěr. Rada hlavního města Prahy na svém jednání 23. března 2026 schválila výběr zhotovitele veřejné zakázky na rekonstrukci budovy Divadla na Vinohradech. Nyní tedy začíná běžet čas na přípravu smlouvy s vysoutěženým dodavatelem a na vypořádání případných možných odvolání proti výsledku výběrového řízení.

Poslání a koncepce činnosti DnV

O programu divadla velké činohry, který jsme si v koncepci předsevzali a v bezmála stovce (!!!) realizovaných inscenací (včetně několika scénických ski) od roku 2012 naplňujeme s celým týmem vedení divadla, píšeme na tomto místě opakovaně. O smyslu činnosti velké metropolitní repertoárové činoherní scény se stálým souborem a o obsahu její veřejnoprávní služby podalo Divadlo na Vinohradech přesvědčivé důkazy svými inscenacemi a také diváckým zájmem o ně. Není tedy třeba opakovat, že program, jeho cíle a jeho společenská potřebnost a kulturní prospěšnost jsou nezpochybnitelné, a to i v souvislostech prohlubující se fragmentace a diverzifikace diváckých potřeb a vkusu.

Snad jen v této souvislosti připomeňme, že pokud vedeme analogii mezi vědeckým a uměleckým výzkumem (a divadlo nesporně je „laboratoří“ zkoumající lidské skutky), pak je zjevný rozdíl mezi výzkumem základním a aplikovaným. Ten aplikovaný si osvojuje a zprostředkuje objevy základního výzkumu k širšímu společenskému využití. Zatímco studiové divadelní scény jsou (či přesněji, měly by být) v uměleckém výzkumu pracovišti základního výzku-

mu, je scéna velké metropolitní činohry už především místem aplikace a zpřístupňování výsledků. Z estetického hlediska je tedy ze své podstaty její program eklektický, neboť jeho nedílnou součástí musí být udržování kánonu a kontinuity činohry jako tradičního a stále živého divadelního oboru. Vytýkat takové scéně její eklektičnost a jistý repertoárový a inscenační konzervatismus je tedy z hlediska kritické reflexe, hledající a oceňující zejména „novost“, svým způsobem pochopitelné, ale společenskému zadání, které se program snaží plnit, poněkud neodpovídající.

Rovněž neuškodí zopakovat, že v roce 2025 už skutečně zásadně (byť i podobně jako v letech 2023 a 2024) omezovala možnost plnohodnotně rozvíjet tento program stále se oddalující perspektiva zahájení rekonstrukce budovy na náměstí Míru. Do její přípravy investovalo vedení divadla od roku 2013 velké množství úsilí a práce a zřizovatel divadla značné prostředky. Svědectví o tom obsahují i výroční zprávy divadla z předchozích let. Současně je dobré připomenout, že od již více než deset let starého rozhodnutí přistoupit k rekonstrukci budovy a výměně technologií se ve správě

budovy investovalo pouze do nezbytné základní údržby, nikoli do jakýchkoli zásadnějších oprav a modernizace jejího vybavení. Toto „chátrání“ a „technologické zaostávání“ je už tak očividné, že na ně opakovaně upozorňují i návštěvníci divadla. Raději pomlčme o tom, jak tento stav limituje možnosti moderního scénického výrazu.

Vedení divadla bylo odpovědné za přípravu veškeré potřebné dokumentace a plánů k zahájení rekonstrukce. Po mnoha konzultacích jsme ji hotovou a schválenou odevzdali v roce 2023 zřizovateli. Hlavní město Praha se usnesením příslušných orgánů ustanovilo investorem. Ve výroční zprávě z roku 2025 jsme s nadějí a uspokojením konstatovali, že věci se daly do pohybu, když investor konečně začátkem roku vypsál výběrové řízení na dodavatele stavby. Řízení skončilo doporučením komise v dubnu roku 2025, aktuálně 23. března 2026 Rada hl. m. Prahy schválila výběr zhotovitele veřejné zakázky na rekonstrukci budovy Divadla na Vinohradech. Máme z toho radost, také proto, že celý vleklý příběh výběru zhotovitele byl pro nás obtížně srozumitelný a měl na činnost divadla dopady, které zde ve stručnosti zrekapitulujeme.

S ohledem na termíny obsažené v různých harmonogramech, zřizovatelem odsouhlasených a povýtce ne-

dodržných, jsme původně organizovali už na léto roku 2024 a zahájení sezony 2024/2025 přenesení činnosti do náhradních prostorů. Ty jsme hledali ve spolupráci se zřizovatelem. Některé kroky, které jsme v této snaze učinili, se poté mohly jevit jako nesystémové. Například ohlasná studiová inscenace Lagronové Terezky, připravená do „náhradního prostoru“ kostela sv. Šimona a Judy, byla vzhledem k nákladům na nájem prostoru a k provozním komplikacím při pokračující činnosti v hlavní budově ještě před koncem sezony 24/25 předčasně derniérována.

Nové, dalším dojednaným harmonogramem stanovené ukončení provozu v budově na náměstí Míru a její předání investorem vysoutěžená stavební firmě v červnu roku 2025, jsme nakonec vzhledem k okolnostem museli odvolat a přesunuli celou operaci k datu 31. 12. 2025. Odpovědně jsme připravili dvě „velkoformátové“ inscenace (Hanu a Velkého Gatsby) do náhradního prostoru v Pyramidě. Využití této pro činohru nevhodné scény nám s ohledem na své plány s Výstavištěm Praha nabízel a zprostředkoval (jako z jeho hlediska nejlepší možnost) zřizovatel. Po řadě jednání se ukázala tato možnost jako slepá ulička. Jediné dvě inscenace premiérované v roce 2025 se podařilo „zmenšit“ do scénických dispozic budovy na náměstí Míru. A protože obě splnily dramaturgický záměr a staly se divácky hojně vyhledávanými (všechny jejich reprízy jsou prakticky vyprodané), budeme je „zmenšovat“ ještě jednou.

Na podzim roku 2025 jsme plánovali přípravu přesunu vybraných inscenací na menší scénu, kterou ředitel divadla se svými spolupracovníky našel v Radiopaláci a jejíž úpravu z vybydleného kinosálu na divadelní sál ve spolupráci se zřizovatelem a majiteli objektu na začátku roku 2025 zorganizoval. Do tohoto prostoru byla na podzim zkoušena i nová inscenace (Ondina), kterou jsme nakonec naopak museli „zvětšit“ a v budově na náměstí Míru jsme ji uvedli v lednu 2026. Ani další plánovaný termín ukončení zdejší činnosti na konec roku 2025 se neukázal být reálným.

Nyní už pro celou operaci počítáme s termínem konec června roku 2026. Je zbytečné zde poukazovat na to, jak se to odráží na možnosti stabilně rozvíjet umělecký program a jaké to má dopady na možnost odpovědného, byť i krátkodobého plánování. Zřejmě jsou i dopady na stabilitu souboru a uměleckotechnických profesí, míra „nenaplánovatelnosti“ vlastní perspektivy spolu s nízkým platovým ohodnocením se u našich kolegů a kolegů nemůže neprojevit.

A to vše se odráží i na práci s publikem, pro sezonu 25/26 a nově ani pro sezonu 26/27 nemůžeme odpovědně vypsat u části diváků oblíbené abonmá.

Je však také třeba spravedlivě přiznat, že poslední zdržení umožnilo vlastníkům Radiopaláce jako investorům přestavby kina posunout původně přislíbený „šibeniční“ termín předání upravovaného sálu z prosince roku 2025 na červen roku 2026.

Doufejme tedy, že usnesení Rady hl. m. Prahy z 23. března 2026 přináší obrat v dosavadní vleklé nejistotě a z ní plynoucí nestabilitě.

Rok 2025 byl i přes výše uvedené potíže a nejistotu velmi úspěšný. Vzrostla návštěvnost i tržebnost oproti roku 2024. V posledních 3 měsících roku 2025 jsme dosáhli téměř 100% návštěvnosti.

Tržba z vlastního vstupného v roce 2025 dosáhla 39.882 tis. Kč. Celková návštěvnost v roce 2025 dosáhla 85,2 %, tržebnost 75,9 %. Racionálně jsme plánovali uvádění inscenací z repertoáru, který se v roce 2025 nezbytně zmenšil, s ohledem na možnosti jeho plánovaného přesunu do náhradního prostoru. Uvedli jsme jen dvě nové premiéry, zato sedm inscenací jsme derniérovali. Odehráli jsme vlastním souborem na velké scéně i ve studiovém prostoru 255 představení, která navštívilo 112.506 diváků. Uskutečnili jsme 2 zájezdy. Ve vedlejší činnosti jsme kapacity budovy využili pro 51 akcí ve 44 pronájmech, ty navštívilo dalších 17.552. diváků. Celkem tedy naše divadlo v roce 2025 navštívilo 130.000 diváků. Jistě se někteří z nich přišli, i díky našemu marketingu, rozloučit s budovou před její očekávanou rekonstrukcí.

Už ve svém úvodním slově ředitel divadla upozorňuje na napětí mezi stavem udržování provozu (které se nepochybně daří) a možností program tvořivě rozvíjet (která je několikaletou nestabilitou narušována). Perspektiva tvořivého rozvoje (a to nejen souborového, ale i individuálního) je jedním ze základních předpokladů zaměstnanecké loajality. A to zejména za situace, kdy průměrný hrubý plat pracovníka v DnV v roce 2025 činil bez čtyř korun 36.000 Kč (zatímco celostátní hrubý měsíční příjem byl podle statistiků 49.215 Kč a v Praze pak představoval 62.760 Kč). Z tohoto srovnání je zřejmé, že příjem ze zaměstnání v hlavním pracovním poměru není tím zásadním důvodem, proč (při současné velké fluktuaci ve většině divadelních souborů a množství pracovních nabídek z médií) členové souboru setrvávají v angažmá.

Jak je to tedy s tou perspektivou? Předpokládáme, že v červnu 2026 ukončíme divadelní činnost v budově na náměstí Míru a přestěhujeme se na přechodnou dobu do „Divadla na Vinohradské“ v adaptovaném prostoru bývalého kina Květen v Radiopaláci. Samotné stěhování (včetně vybavení hlediště, části techniky a veškerého nezbytného mobiliáře) proběhne v období prázdnin a v září a říjnu. Na podzim budou postupně do nového prostoru přenášeny inscenace z našeho repertoáru a nově premiérovány ideálně dvě nové inscenace. K pravidelné činnosti, tedy prakticky dennímu hraní (limitovanému jen akcemi Radiopaláce v jeho společenském sále, který není možné zvukově od „naší“ scény izolovat) a ke zkoušení nových inscenací bychom se rádi dostali od začátku roku 2027.

Bude to obtížné období a věříme, že už nedojde k žádným dalším odkladům, vynucujícím si další změnu našich plánů. Uděláme vše, co je v našich silách, aby období strávené v „exilu náhradního provozu“ obnovilo vnitřní stabilitu a pravidelnost plánování a tvorby divadla, a přineslo tak jedinečnému souboru a personálu divadla, ale také divákům a jejich prostřednictvím městu jako zřizovateli perspektivu smysluplné a společensky odpovědné kulturní práce.

Premiéry roku 2025

Francis Scott Fitzgerald Velký Gatsby

Adaptace: Simon Levy
Překlad: Vladimír Čepk
Režie: Martin Čičvák

Premiéra: 1. března 2025
V roce 2025: 18 představení

Osvědčená a ve světě často uváděná, dědici F. S. Fitzgeralda autorizovaná broadwayská Lévyho scénická adaptace slavného románu, přeložená V. Čepkem pro DnV, se stala východiskem přesvědčivé a divácky ohlasné inscenace režiséra M. Čičváka.

Ve vizuálně působivé a přes zdánlivou jednoduchost sémanticky proměnlivé výpravě Hanse Hoffera inscenace dramaticky účinně předvádí poněkud kýčovitý milostný příběh s detektivními prvky, známý z několika filmových zpracování. Zachovává však (více než drama-

tizace sama) vnitřní ambivalenci Fitzgeraldovy prozaické předlohy, tematizuje právě problematickou pokleslost oslňujícího „amerického snu“ o velké „love story“, o zázračném „zbohatnutí čističe bot, který se stane magnátem a miliardářem“, o hvězdném životním stylu jako jednom opulentním večírku. Po oslňení mafiánsky získaným bohatstvím, po romantizujících neodpovědných citových vzplanutích, tedy symptomech amerických dvacátých let minulého století, přichází nutně účtování v podobě krachu, trestu a mravní kocoviny. Podvojnost obou rovin předlohy, té dějově popkulturní a té reflexivně sebekritické, inscenace vztahuje k připomínce krajností společenské dynamiky a názorové plurality českých devadesátých let.

Inscenace se opírá o výrazné herecké výkony zejména Ondřeje Brouska, Marka Lambory, Jany Kotrbaté, Ondřeje Krause, Anety Krejčíkové, Tomáše Dastlíka a Sary Rychlíkové v rolích vytvářejících hlavní dějové linie a o precizní práci company, tvořené herci souboru a členy mimického sboru divadla (choreografie Silvie Beláková).

Alena Mornštajnová – Jiří Janků Hana

Režie: Petr Svojtka

Premiéra: 4. dubna 2025
V roce 2025: 27 představení

Dramatizace knihy jedné z nejčtenějších současných autorek Aleny Mornštajnové. Děj románu vychází z autentických událostí, k nimž došlo mezi lety 1933 až 1963 ve Valašském Meziříčí. Přenáší diváky do světa hlubokých tajemství a bolestných vzpomínek, které se vynořují ze zdánlivě obyčejného života. Jde o příběh mapující „velké“ dějiny dvacátého století na osudech členů židovské rodiny.

Text dramatizace napsal dramaturg Jiří Janků v osvědčené spolupráci s režisérem Petrem Svojtka „na tělo“ souboru Divadla na Vinohradech. Inscenace je součástí dramaturgické linie, sledující problematiku rozporných rysů tzv. národní povahy a jejich projevů, prostřednictvím scénicky

provedených dramatických či literárních předloh domácí proveniencí. Spojení dopadů politických dějů na život konkrétních rodin, na proměny jejich vztahů a na osudy jedinců, je právě onou programově deklarovanou „velkou činohrou“. Naše diváčky velmi úspěšně uvedení bestselleru současné literatury v adekvátním dramatickém provedení, které dramatizace nabídla, působí katarzně a má nezanedbatelný etický účinek v době silícího světového antisemitismu.

Bohatě postavami zabydlená a dynamicky komponovaná inscenace, odehrávající se v několika dějových liniích „přeskakujících“ v časoprostoru, účinně dramaticky předvede, nikoli diegeticky odvypráví, osudy několika rodin tří generací obyvatel českého maloměsta. Režisér Svojtka prokázal schopnost inspirovat a vést herce k přesvědčivé a nezjednodušující herecké charakterizaci, postihující ve zkratce podstatu situace a proměny postojů a jednání. Inscenace je dokladem síly „ansámblového herectví“, herecky jí dominují výkony Terezy Císařové a zejména Andrey Elsnerové v titulní roli. Za něj byla také herečka nominována do nejužšího výběru na ceny Thálie.

Inscenace uváděné v roce 2025

William Shakespeare ROMEO A JULIE

Premiéra: 12. 12. 2015
V roce 2025: 14 představení (celkem 141)

Nejstarší inscenace v našem repertoáru je „trvalkou“, jejíž počet repríz v historii všech dosavadních nastudování této slavné hry v DnV představuje rekord. Inscenaci s úspěchem reprizujeme také ve „školních“ představeních pro studenty středních škol.

Bernard Shaw PYGMALION

Premiéra: 22. 4. 2016
V roce 2025: 17 představení (celkem 202)

Počtem repríz a diváků nejméně úspěšná inscenace našeho divadla je (vedle Revizora, Romea a Julie, ale i dalších ohlasných inscenací) důkazem o smysluplnosti existence velké metropolitní činohry a její potřebě. Hraje se vždy s velkým nasazením ansámblu a za vřelého zájmu diváků. Inscenace nebyla s ohledem na těhotenství představitelky jedné z hlavních rolí na podzim roku 2025 nasazována, uvedena byla znovu v lednu 2026 s nově vyrobenou dekorací.

N. V. Gogol REVIZOR

Premiéra: 19. 12. 2018
V roce 2025: 11 představení (celkem 94)

I v „konkurenci několika dalších pražských Revizorů“ se Deákova inscenace, opírající se o herecké výkony nejen představitelů hlavních rolí, ale celého ansámblu, těší stálému diváckému zájmu. I o tuto inscenaci mají zájem pedagogové pro studenty středních škol.

Jan Procházka – Lenka Procházková UCHO

Studiová inscenace
Premiéra: 9. 6. 2017
V roce 2025: 10 představení (celkem 83)

Druhá divácky nejméně úspěšná inscenace studiového programu Česká a slovenská komorní hra (po inscenaci Landovského Hodinového hoteliéra). Kvality textu a jeho aktuální výpovědní hodnotu umocňují i herecké výkony A. Talackové, D. Bambase a J. Maryška.

Barbora Hančilová ZA DVEŘMI

Studiová inscenace
Premiéra: 31. 5. 2019
V roce 2025: 9 představení (celkem 41)

Výjimečně divácky ohlasnou inscenaci mladé současné autorky (bývalé dramaturgyně DnV) a mladé režisérky jsme po delší přestávce způsobené mateřskou dovolenou dvou hereček, znovu v plné síle společenské mezigenerační výpovědi vrátili do repertoáru Studiové scény. Rádi konstatujeme, že na původní českou hru je její divácký ohlas a zájem publika o reprízy výjimečný.

Václav Havel MOTÝL NA ANTÉNĚ – AUDIENCE

Studiová inscenace
Premiéra: 29. 11. 2019
V roce 2025: 12 představení (celkem 50)

Inscenace dvou tematicky souvisejících textů Václava Havla se opírá nejen o kvality textu a mimořádný význam odkazu dnes již zklasičtělého autora, ale také o invenční herectví J. Maryška, M. Holého, J. Kotrbatého. Po S. Postlerové roli převzala T. Bebarová.

Milan Uhde – Miloš Štědroň
BALADA PRO BANDITU

Premiéra: 2. 10. 2020
V roce 2025: 14 představení (celkem 89)

Inscenace „činoherního muzikálu“ jednoho z nejvýznamnějších českých dramatických textů druhé poloviny minulého století představuje tvůrčí počín, který ukazuje herecký potenciál zejména mladší části vinohradského ansámblu a patří k divácky nejúspěšnějším titulům repertoáru.

N. Richard Nash
OBCHODNÍK S DEŠTĚM

Premiéra 1. 5. 2021
Derniéra 1. 12. 2025
V roce 2025: 13 představení (celkem 68)

Nadějeplná a „biofilní“ inscenace zklasičtělé romantické komedie, uváděné v DnV již ve třetím nastudování, se opírá o herecky účinné adekvátní a žánrově přesné zpracování textové předlohy.

Agatha Christie
PAST NA MYŠI

Premiéra: 5. 10. 2022
V roce 2025: 21 představení (celkem 66)

V roce 2025: 21 představení (celkem 66) Precizní a žánrově a stylově výstižné Burianovo nastudování „nejúspěšnější jevištní detektivky všech dob“ se opírá o výrazné a přesné herecké výkony, a těší se proto stálému diváckému zájmu. Po onemocnění R. Rázlové vstoupily do alternace N. Konvalinková a E. Režnarová.

Nina Raineová
BACH A SYNOVÉ

Premiéra: 16. 5. 2023
Derniéra: 26. 3. 2025
V roce 2025: 3 představení (celkem 31)

V české premiéře uvedená hra současné britské autorky je „rodinným dramatem“ soustředěným kolem osudu J. S. Bacha, jeho manželky a synů. Inscenace se opírá jednak o živé hudební provedení známých Bachových skladeb, jednak o výjimečné herecké výkony. Po S. Postlerové v ní převzala roli Zuzana Vejvodová.

Molière
LAKOMEČ

Premiéra: 20. 10. 2023
Derniéra: 30. 12. 2025
V roce 2025: 18 představení (celkem 49)

Klasická Molièrova komedie v neklasicizujícím provedení aktualizuje témata rodinného a společenského pokrytectví a jejich důsledků. Khekova inscenace je ohlasná zejména u mladšího publika.

Woody Allen
NEPIJTE TU VODU

Premiéra: 15. 12. 2023
Derniéra: 19. 6. 2025
V roce 2025: 8 představení (celkem 36)

Allenova raná komedie se stala znovu aktuální v souvislosti opětovného rozdělování světa a ruské agrese. Inscenace se opírá o komediální herectví V. Vydry, A. Černé, V. Javoříka a celého obsazení.

William Shakespeare
VEČER TŘÍKRÁLOVÝ

Premiéra 6. 11. 2024
V roce 2025: 21 představení (celkem 31)

Slavná Shakespearova „dvojnická“ komedie se vrací do vinohradského repertoáru v generačně mladém obsazení. Pozornost zejména generačně spřízněného publika poutají zejména V. Javořík, F. Beleš, E. McIntosh, P. M. Cibulka a E. Zabručky.

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ

Premiéra: 20. 12. 2024
V roce 2025: 24 představení (celkem 31)

Kanonické dílo evropského komediálního repertoáru v dynamickém nastudování s několika výjimečnými komediálními hereckými výkony. Herecká souhra a invenční rozehrávání komediálních situací dokáže pobavit zejména současné mladé publikum.

Karel Steigerwald
**PRONÁSLEDOVÁNÍ A UMUČENÍ
DOKTORA ŠALDY**

Studiová inscenace
Premiéra: 26. 1. 2024
Derniéra: 2. 4. 2025
V roce 2025: 3 představení (celkem 15)

V cyklu Česká a slovenská komorní hra jsme uvedli brilantní ironickou komedii předního českého dramatika. Přes pozoruhodné herecké výkony (zejména M. Holého v „titulní“ dvojroli a J. Kotrbaté) se inscenace nesetkala s větším diváckým zájmem.

Lenka Lagronová
TEREŽKA

Studiová inscenace v prostoru kostela sv. Šimona a Judy
Premiéra: 25. 11. 2024
Derniéra: 9. 4. 2025
V roce 2025: 9 představení (celkem 19)

V odsvěceném, ale stále sakrálním prostoru jsme uvedli emocionálně silnou přelomovou hru první dámy českého dramatu L. Lagronové. Vzhledem k provozním okolnostem jsme tuto výjimečnou inscenaci byli nuceni předčasně stáhnout z repertoáru.

Výhled na rok 2026

Jean Giraudoux
ONDINA

Překlad: David a Karel Krausovi
Režie: Juraj Deák

Jaroslav Havlíček
PETROLEJOVÉ LAMPY

Dramatizace: M. Velíšek a I. Rajmont
Režie: Petr Svojtka

Eugène Ionesco
NOSOROŽEC

Překlad: Ivan Zmatlík
Režie: Martin Čičvák

Na podzim roku 2026 přestěhování divadla a přenos repertoáru do Divadla na Vinohradské v Radiopaláci

Recenze v roce 2025

Divadelní Velký Gatsby. Titulního hrdinu přerůstá vedlejší postava

3. 3. 2025 – Radmila Hrdinová, novinky.cz

Rozsahem nevelká próza *Velký Gatsby* spisovatele Francise Scotta Fitzgeralda patří k ikonickým literárním dílům 20. století zachycujícím bouřlivá léta americké společnosti po první světové válce. Mnohokrát byla zfilmována a objevila se i na divadelních prknech. U nás *Gatsbyho* po Příbrami, Hradci Králové či Brně uvádí nově pražské Divadlo na Vinohradech, a to v drammatizaci Simona Levyho, jež poměrně věrně sleduje literární předlohu.

Režisér Martin Čičvák pojal *Gatsbyho* jako velkoformátové plátno zaplňující jeviště spoustou obrazů i postav. Horizontálně i vertikálně členěnému prostoru vévodí obří kruh jako výše světa dokládáno četnými projekcemi.

Rytmus inscenaci dodává bubeník, který ztělesňuje i některá konkrétní dějiště, jako třeba jízdy automobilem. Je to nápadité, ale zároveň automobil jako jedna z ikon této doby na scéně citelně schází. Je tu i harfistka navozující živou hrou romantickou atmosféru, ale ta působí trochu zbytečně.

Zvukově předimenzovaná hudební nahrávka uvádí sice do dvacátých let, ale herecko-taneční company, oblečená do jednotného flitrového pozlátka s černými brýlemi, navozuje spíš pocit kabaretu či muzikálu. Chybí tu ona pestrobarevná bizarní směs výrazně sociálně i názorově stratifikované společnosti urputně se snažící naplnit svůj americký sen.

Marek Lambora v titulní roli je elegantní mladík v bílém oděvu. V úsilí získat zpět svou dávnou lásku se chová spíš jak zamilovaný teenager než muž, jehož charisma spolu-vytvářejí temné historky a podezřelý zdroj příjmů.

Je nepochybně sympatický, ale postrádá onu tajemnou gatsbyovskou dvojznačnost vyvolávající obdiv i odpor zároveň.

Spolu s nijak výraznou postavou jeho lásky Daisy v podání Jany Kotrbaté se tak dráždivě barevná fitzgeraldovská freska zužuje na šestákový milostný románek.

Ještě že je tu Nick Carraway, který diváky celým příběhem provádí a v podání Ondřeje Brouška výrazně přerůstá titulního hrdinu.

Brouškův směšný i dojemný, společensky nemotorný outsider přesně a do hloubky postihuje deziluzi z amerického snu, jehož podoba, prostředky a aktéři se mu hnusí. Je to pravdivá, herecky naplněná a prožitá postava, která jinak poměrně nudné inscenaci dodává smysl a hlubší rozměr.

Francis Scott Fitzgerald:
Velký Gatsby

Režie: Martin Čičvák, překlad a dramaturgie: Vladimír Čepek, scéna: Hans Hoffer, kostýmy: Sylva Zimula Hanáková.

Premiéra 1. března v Divadle na Vinohradech, Praha

Hodnocení: 65 %

Ve víru divokých tanců

5. 3. 2025 – Jan Kerbr, divadelní-noviny.cz

Divadelní či filmové verze slavných literárních předloh patří k uměleckému provozu neodmyslitelně. Také ikonická próza Francise Scotta Fitzgeralda *Velký Gatsby*, od jejíhož prvního vydání nás dělí rovných sto let, k adaptacím láká.

Poměrně uznávanou Lührmanovu filmovu verzi z roku 2013 s Leonardem DiCapriem jsem kvůli roztržitěné klipovitosti nepřijal, vůbec mi s omamnou atmosférou předlohy nesouzněla, se zvědavostí jsem nyní zamířil do Divadla na Vinohradech, kde drammatizaci Simona Le-

vyho připravil režisér Martin Čičvák. Dramaturg Vladimír Čepek v programové brožurce nachází paralely mezi přelomovými dvacátými lety minulého století v Americe s dobou dnešní. „Věci, které jsme považovali za dané a neměnné, triumf demokratického světa bez globálních válečných konfliktů, trvale udržitelný hospodářský růst, vítězství lidskosti, se dnes mění a my dnes nevíme, jak bude vypadat svět, v němž budeme žít“. Nejsm si jist, že inscenace tuto jeho tezi potvrzuje.

Divoký „jazzový věk“, plný bujarých večírků, končících nad ránem, ilustruje divadelní tvar především právě tímto třeštěním. Bombastické scéně Hanse Hofferu dominuje obrovský dutý prstenec, rámovány zakřivenými zářivkami, po jehož vnitřním obvodu se lze do jisté výšky – pravda že klopotně – pohybovat. Prstenec zároveň funguje jako zavírající a otevírající se oko, v němž jsou k vidění panoramata New Yorku, vodní hladina či dokonce hlava Sochy svobody, obrácená ovšem o sto osmdesát stupňů (k tomu dojde poněkud výhružně, patrně jako aktuální metafora, ve finále). Některé dialogy hlavních postav se ovšem odehrávají i na závěsné lavičce, která se vznese do výše, herci jsou jištěni popruhy a zřetelně si situaci příliš neužívají. Součástí scény jsou ovšem i dva aktivní muzikanti, hráč na bicí na jedné a harfistka na druhé straně. Bicí nástroje často – poněkud návodně – zdůrazňují některé repliky. Divoký vír výstředně kostýmovaných tanečnicků (mladší členové souboru plus mimický sbor divadla) se vyznačuje třpytivě předimenzovanými modely s divokým „větřovým“

na hlavách dam, sporé oděvy pánů evokují bdsm estetiku. Kontakty všech překvapí lascivitou i ryze současnými genderovými hrátkami. Tanečníci se pohybují ovšem výborně, dívím se, že v programu je Silvia Beláková uvedena pouze v kolonce pohybová spolupráce, jde o výrazný choreografický vklad. Tato „company“ občas vpadne i do sníženého proscénia, z něhož tu a tam koketně atakuje první řadu publika. Proč se o tom tak obšírně rozepisují? Jde o téměř nejdůležitější položku divadelního tvaru.

Příběh vypravěče Nicka (Ondřej Brousek), který zprostředkovává tragický příběh zbohatlíka *Gatsbyho* (Marek Lambora), jeho dávné lásky Daisy (Jana Kotrbatá), ostatně Nickovy sestřenic, a Daisyna manžela Toma (Ondřej Kraus), chvílemi působí, jako by onen nonstop mejdan jenom doplňoval. Přiznejme ovšem interpretační přesvědčivost Ondřeji Brouskovi, jeho herecký výkon je psychologicky nejpřesvědčivější, nuancovaný a z hlediska dikce bezchybný (v tom svoje kolegy výrazně převyšuje). V líčení překerní situace, v níž se jako pozorovatel i spoluúčastník ocitl, se vyznačuje empatií vůči ostatním, ale také rozpaky nad vlastní rolí v emocionálním propletenci. Ostatní kreace se jeví jako poněkud plošší, dámy (ještě Aneta Krejčíková v roli Jordan a Sára Rychlíková coby Myrtle) navíc sklouzávají do hysterie, pravda, občas je potřeba překřičet hudební podkres. Intimnější atmosféru předlohy se chvílemi daří navodit při napětím naplněných pauzách, které drammatizují některé dialogy. Inscenaci jako takové pak lze přiznat obrazovou opulentnost a dynamiku, která se však zadrhne před finálovým rozuzlením, když se vysvětlují okolnosti automobilové nehody, při níž byla přejetá a usmrcena Myrtle.

Řada výjevů se odehrává ve zmiňovaném proscénium, z něhož občas vykukují pouze hlavy protagonistů. Myslím, že to není příliš ohleduplné vůči divákům v zadních řadách parteru.

Francis Scott Fitzgerald:
Velký Gatsby

Adaptace: Simon Levy, režie Martin Čičvák, překlad a dramaturgie: Vladimír Čepek, scéna Hans Hoffer, kostýmy: Sylva Zimula Hanáková, hudba: Ondřej Brousek. Divadlo na Vinohradech, PRAHA.

Premiéra 1. března 2025

Večírky o dvou dějstvích

27. 3. 2025 – Vojtěch Voska, divadelni.net

Dalo by se to skoro vyjádřit bonmotem. Nejnovější přírůstek do repertoáru Divadla na Vinohradech má dvě části: *Velký a Gatsby*. Už dlouho jsem se nesetkal s inscenací, jejíž první a druhá polovina by se lišily tak diametrálně, jako je tomu v divadelní adaptaci románu Francise Scotta Fitzgeralda, kterou v dramatinizaci Simona Levyho nastudoval režisér Martin Čičvák.

Příběh o slávě a pádu záhadného mladého boháče Jaye Gatsbyho ve Spojených státech dvacátých let minulého století je stejně jako v knize vyprávěn optikou jeho známého Nicka Carrawaye (Ondřej Brousek).

Příběh o slávě a pádu záhadného mladého boháče Jaye Gatsbyho (Marek Lambora) ve Spojených státech dvacátých let minulého století je stejně jako v knize vyprávěn optikou jeho známého Nicka Carrawaye (Ondřej Brousek). Levyho dramatinizace se celkem věrně drží předlohy včetně pomalého tempa vyprávění. Její slovní košatost se do pauzy daří tvůrčímu týmu zdárně oživit a činit tak z inscenace kompaktní tvar. Charakterizuje jej současný překlad Vladimíra Čepka, vnímatelsky vstřícnější, než je původní ro-

mánová podoba; částečně živá hudba; energicky se hemžící company v sexy úborech evokujících dekadentní večírky. A také jednoduchá, ovšem efektní scénografie Hanse Hofera, které vévodí obří prstenec s několikerou funkcí: může tvořit rámování projekčního plátna, připomínat propast, do níž se Gatsby postupně řítí, nebo třeba naznačuje křeččí kolečko, ve kterém se za svým nedostižným americkým snem uštvane honí chudý pumpař George Wilson (Tomáš Dastlík). Kromě toho je příležitostně využívána i závěsná plošina, na níž se postavy vznášejí snad kamsi ke svým nedosažitelným snům. Herci a herečky jsou navíc vybaveni mikroporty, které jim i při tom všem energickém lomozu dovolují vcelku uměřenou mluvu.

V centru pozornosti první poloviny – v souladu s Fitzgeraldovou knihou – je Nick Carraway. Brousek ho hraje s milou střízlivostí a lehkou nadsázkou jako středně nepraktického infoše, a aniž by v tomto směru sklouzával do karikatury, podaří se mu do vážného děje přinést i několik vtipných okamžiků. Hlavně když se s roztomilou neohrabaností pokouší zorientovat na rozjeté párty nebo když maximálně soustředěně připravuje setkání Daisy Buchananové (Jana Kotrbatá) a Lamborova Jaye Gatsbyho.

Janě Kotrbaté (Daisy Buchananová) a Marku Lamborovi (Jay Gatsby) se daří přesvědčivě ztvárnit vnitřní konflikty nešťastně zamilované dvojice, která za trochu povýšenou zbohatlickou maskou skrývá odzbrojující křehkost.

Oběma účinkujícím se daří přesvědčivě ztvárnit vnitřní konflikty nešťastně zamilované dvojice, která za trochu povýšenou zbohatlickou maskou skrývá odzbrojující křehkost. Těsně před přestávkou se odehraje ještě poněkud šroubovaný dialog tohoto páru, jenž oproti předchozímu dění překvapí silnou melodramatičností, což režie navíc zdůrazní jeho situováním na závěsnou plošinu a doprovodem v podobě lesa smyčců ze záznamu a projekcí mořských vln. Nicméně opona skoro včas padá a následuje pauza.

Po ní se dramatinizace i režie více soustředí na samotného Gatsbyho a nastává problém. Děj výchozího románu sice postupně graduje, ovšem autor si zároveň do podrobnějšího hledáčku bere užší okruh postav a oproti dosavadnímu pařbovému reji se soustředí na jejich soukromé osudy. Zřejmě proto inscenace najednou nedokáže najít výraznější využití dosud hojně – a ku prospěchu věci – vytíženého sboru i hudebního podkresu a dění na jevišti se tak zpravidla prostřednictvím dlouhých doslovných dialogů už jen zpo-

maluje a zpomaluje. A to až k rozhovoru Gatsbyho a Carrawaye, který je navíc nekonečné minuty podbarvován silně iritujícím tlumeným kvílením, jak Dastlíkův Wilson oplakává svou zemřelou ženu Myrtle (Sára Rychlíková). Závěrečný Carrawayův výkřik odsuzující zpupnost a hamiznost americké smetánky tak po předchozích ubíjejících desítkách minut už nezvládá zapůsobit s patřičnou silou.

Čičvákova inscenace nabízí do přestávky divácky přitažlivé převedení slavné knihy na vinohradské jeviště (v bílých šatech Jana Kotrbatá v roli Daisy Buchananové).

Čičvákova inscenace nabízí do přestávky divácky přitažlivé převedení slavné knihy na vinohradské jeviště a prostřednictvím postavy slizkého macha Toma Buchana v podání Ondřeje Krause se neokázale vyslovuje i k současným společenským náladám v USA. Výsledný dojem však zrazuje silně nezvládnutá dynamika druhé půlky. Trochu jako kdybyste už chtěli jít spát, ale vaši mnohmluvní večírkoví hosté ne a ne odejít...

Vinohradskou Hanu nesou výkony hereček

7. 4. 2025 – Radmila Hrdinová, novinky.cz

Po šesti letech od první adaptace nejúspěšnějšího románu Aleny Mornštajnové, kterou uvedlo Národní divadlo v Brně, se nyní její Hana objevila i na pražské scéně. A to v dramatinizaci Jiřího Janků a v režii Petra Svojtky v Divadle na Vinohradech.

Hana je silným příběhem ženy, která trpí pocitem viny za to, že nosí smrt svým blízkým. Má pro to pádné důkazy jak ze své minulosti, tak i současnosti. Román zahrnuje léta 1933–63, tedy čas pohnutých společenských změn včetně židovského holocaustu.

Mornštajnová splétá osudy postav v několika časových rovinách. Fakta odkrývá postupně a čtenářům nechává prostor k tvůrčí spolupráci. Ačkoli dějiny tu hrají svou roli, próza je přitažlivá právě tím, že velké dějiny rozpouští do intimních osudů postav.

Vinohradská inscenace tuto kvalitu do značné míry oslabuje. A to tím, že historické události staví do popředí, i prozrazením Haniny poslední viny hned zpočátku, což

Mornštajnová nechává moudře až daleko později.

Příběh Hany a její neteře Miry se tak odvíjí dosti předvídatelným způsobem, přičemž vložené historické exkurzy působí popisně, stejně jako obří sochy Stalina a Masyryka, symboly srpu a kladiva, hákového kříže či úvodní agitační píseň mládežníků.

Z komorní psychologické kresby se tak stala další velkoformátová scénická freska, jaké vinohradský soubor v posledních letech produkuje napříč epochami.

Výpověď vinohradské Hany nesou na bedrech především kvalitní ženské herecké výkony. Andrea Elsnerová modeluje Hanu ve dvou dokonale odlišených životních etapách jako dychtivou a důvěřivou dívku plnou snů a představ o životě a psychicky i fyzicky zlomenou bytost uzavřenou ve světě mučivých vzpomínek.

Obě podoby má Elsnerová vypracované do detailů v pohybu, mimice i mluvě a propojuje je účinně v celistvou a uvěřitelnou postavu.

Výborná je i Tereza Císařová jako Mira, kterou citlivě vede od dětských let až k dospělosti, kdy přináší Haně konečné smíření. Škoda jen, že často dění kolem sebe jen nečinně přihlíží. Kromě obou hlavních rolí je třeba ocenit i Zuzanu Vejvodovou v citlivě utvářené postavě Haniny sestry Rosy a Andreu Černou v roli jejich matky Elsy.

Hodnocení: 75 %

To bude hit. Mornštajnové Hanu hrají na Vinohradech jako rodinnou fresku

11. 4. 2025 – Tomáš Štáčka, kultura.idnes.cz

Jevištní adaptaci bestselleru Aleny Mornštajnové *Hana* našlo pražské Divadlo na Vinohradech patrně vděčný divácký hit. Nabídne v něm působivé herecké výkony i intimní příběh na pozadí velkých dějin.

Rudá hvězda, hákový kříž, busta Stalina, socha Maryška. To všechno se vystřídá na jevišti pražského Divadla na Vinohradech při jedné z posledních zdejších premiér před rekonstrukcí celé budovy.

Stala se jí totiž *Hana*, divadelní adaptace nejúspěšnějšího románu Aleny Mornštajnové. Její bestseller z roku 2017, který se dočkal překladu do mnoha jazyků, pro zdejší jeviště upravil Jiří Janků. Režie se chopil zavedený Petr Svojtka.

Mornštajnová ve své knize obsáhla dějinné zvraty poloviny dvacátého století skrze své rodné Valašské Meziříčí. Skutečné události z let 1933 až 1963 zde podává na příběhu mladé dívky Miry a hlavně její zasmušilé tety Hany. S příchodem prvního velkého dějového zvratu se už novinka plně soustředí na to, čím Mornštajnové román vyniká. Oním vztahovým předivem a citlivě popsa-

nými pocity, jež musela mladá hrdinka v tak vypjatých chvílích zažívat.

Samotný román je působivý intimními rodinnými momenty, které se odehrávají v popředí velkých dějin. I když mají historické zvraty přímý vliv na jeho hrdiny, poutavé je především to, jak se s nimi v rámci svých vztahů vyrovnávají. Mornštajnová navíc příběh nepodává chronologicky, a tak se vztahové provázanosti vyjevují s postupným vršením přečtených stránek.

Na jevišti tak velkého divadla, jako je vinohradská scéna, to ale může znamenat trochu problém. Obzvláště v počátku, kdy se zdá, že Svojtka bude Hanin příběh režirovat jako velkou dějinnou fresku. Zmíněné atributy obou diktatur, sochy, průvody... Všechno dohromady působí možná až příliš popisně a schematicky.

Hrdinka Mira v podání Terezy Císařové se pak na jevišti trochu ztrácí. Avšak s příchodem prvního velkého dějového zvratu (epidemie tyfu ve Valašském Meziříčí) se už novinka plně soustředí na to, čím Mornštajnové román vyniká. Oním vztahovým předivem a citlivě popsanými pocity, jež musela mladá hrdinka v tak vypjatých chvílích zažívat.

Zásadní podíl na tom samozřejmě mají dobře vybraní herci. Miřina matka Rosa v podání Zuzany Vejvodové a otec Karel Kryštofa Rímského. Anebo rodinná přítelkyně Ivana v podání Antonie Talackové. Ti všichni hrají své role citlivě a vytvářejí tak potřebnou oporu pro dvě ústřední herečky, tedy Andreu Elsnerovou jako Hanu a zmíněnou Terezu Císařovou v roli Miry.

Právě Miru použili tvůrci jako vypravěčku děje. Tedy i ve chvílích, kdy ještě nebyla na světě a divadelní *Hana* se propadá hlouběji v čas do dob předválečných a válečných. Císařová nadále zůstává na jevišti jako pozorovatelka a jemná glosátorka děje. Těžiště večera v tu chvíli přechází na Elsnerovou a režisér Svojtka tak divákům pomalu rozplétá Mornštajnové propracovaný děj a souvislosti.

Kniha má samozřejmě v takové taktice výhodu, z principu zkratkovitější divadelní adaptace přece jen dává divákovi relativně hodně nápověd. Ale i tak se zejména v druhé půli rozehrává napínavé drama plné emocí s Andreou Elsnerovou ve svém středu. Velkou hereckou příležitost zde dále využívá Andrea Černá v roli matky Elsy.

Freska se tedy nakonec ze Svojtka nastudování Hany skutečně stává, ale nikoli historická, nýbrž rodinná. Tedy přesně tak, jak vyznívá samotné Mornštajnové román.

Vzhledem k zaplněnému jevišti a potlesku vestoje se zdá, že se na Vinohradech zpracováním tohoto tématu trefili a našli budoucí divácký hit.

Hodnocení: 75 %

Žena, která nestihla zemřít. Na Vinohradech zdramatizovali bestseller Hana

17. 4. 2025 – Marcela Magdová, aktualne.cz

Román Aleny Mornštajnové *Hana* se stal těsně po vydání v roce 2017 knižním bestsellerem. Následovala řada překladů, audio verze a aktuálně se připravuje i film. Adaptace Jiřího Janků v režii Petra Svojtky, již uvedlo Divadlo na Vinohradech, je v pořadí třetím jevištním zpracováním tohoto románu. Inscenace stojí na výkonech souboru v čele s představitelkou hlavní role Andreou Elsnerovou.

Deprivovaná Hana, žijící v ústraní komunity, působí podivánským dojmem člověka existujícího mimo čas a prostor. Teprve tyfová epidemie na Valašskomeziříčsku v 50. letech, vycházející ze skutečných událostí, ji znovu vrací do reality. Na následky choroby umírá její sestra a švagr a ona je nucena se ujmout osiřelé neteře Miry. Současné okolnosti spolu s vynucenou adopcí spouští řetězec potlačovaných vzpomínek, jejichž jádrem je literární v(d)ěčná polemika o vině a trestu, zde navíc ukotvená v období druhé světové války a holokaustu. Mornštajnové vyprávění se pohybuje v několika časových rovinách, v nichž postupně rozkrývaná minulost odůvodňuje dění v současnosti a problematizuje budoucí vývoj. Nese v sobě intimitu rodinné mikro historie stejně jako velké gesto dějin odehrávajících se na jejím pozadí. I to je důvod, proč si látku osvojují divadelníci.

Hana v Brně a v Hradci Králové – každá jiná

První jevištní verze vznikla dva roky po uveřejnění románu. V brněnském Národním divadle ji uvedl adaptátor původního díla, režisér Martin Glaser. Vycházel přitom z archetypálního univerza, které asocioval hracím prostorem s minimem konkrétních scénografických prvků a rekvizit.

Kromě dominantního objektu v pozadí, symbolizujícího řez průvníku několika domy jako prolnutí osudů jejich obyvatel, zůstával střed jeviště prázdný. Jednotlivé segmenty domu s jejich majiteli oživaly rafinovaným svícením, jiné zůstávaly ve tmě, avšak tušeny. Stejně jako emoce herců, vzdálené citové exaltaci a "vyhrávání" utrpení. Situace z koncentráku byly součástí sofistikovaně budovaného aranžmá paralelních dějů bez obvyklé doslovnosti, i když výsledná inscenace působila možná až zbytečně odtažitým, formalistním dojmem. Doslovností se naopak vydala inscenace režisérky Diany Šoltýsové z roku 2021 dosud uváděná na studiové scéně Klicperova divadla Beseda, zahlcená vnějškovými prostředky ilustrujícími dění. Dominantní jsou v ní právě sekvence z tábora včetně obvyklých klišé jako pruhované trestanecké úbory, rachotící kovové kýble a přespočetné páry bot. Režisérčina úprava počítá s devíti herečkami, které pomocí zjednodušujícího znaku zpřítomňují i mužské postavy, kromě toho pějí sborové písně v jidiš a ve vši expresivně se emočně obnažují až za hranice vkusu. Schematickou vnějškovost překračují svým výkonem pouze představitelky Hany a Miry Lucie Andělová a Anna Kratochvílová.

Přílišný tlak na srozumitelnost

Vinohradský scénický převod vychází z potřeb zdejší scény vyprávět dobově ukotvený košatý příběh se silným cito-

vým nábojem, jehož ozdobou je herecká excelence. Dramatizace Jiřího Janků zrcadlí předlohu, přičemž někdy až zbytečně prozrazuje či komentuje. Motivy otrávených věnečků stejně jako zpřítomnělé hlasy zemřelých předků z úvodu by se mohly objevit daleko později, postupné rozkrývání minulosti v sobě navíc ukrývá detektivní potenciál. Děsivá Hanina paměť, zhmotňující se v druhé části inscenace, by naopak stačila vizualizovat. Miřiny poznámky k dění v roli "tichého" pozorovatele navíc působí školometsky. Přichází ve chvíli, kdy jsou souvislosti mezi přítomností a minulostí natolik zřejmé, že je není třeba dovysvětlovat. Přesto jsou jádrem úpravy dobře vystavěné dramatické situace, poskytující interpretům kvalitní základ pro motivaci a naplnění charakterových nuancí postav.

Zbytný tlak na srozumitelnost vykazují i některé emblémy scénografa Michala Syrového. Jeho základní prostorové rozvržení počítající s mnoha plány – tři základní tvoří ústřední otevírací stěna a boční víceúčelové skříně v jednu chvíli sloužící coby úložiště rekvizit, pootočené jako věžeňské pryčny, navíc připomínající chladicí boxy pro zemřelé či plynové komory – má svůj účel a v důsledku jej velice dobře rozehrává i režie. V rovině popisu je však doplňují neonové nápisy Transport, Arbeit macht Frei či ideologická symbolika svastiky a srpů s kladivem. Nadbytečnými se jeví i Stalinova busta a Masarykova socha, která se v jednu chvíli ocitne jako znak protektorátu zahalená černým sukem. Mládežnická agitka v úvodu snad

vypadla nedopatřením z jiné inscenace. Časové skoky mezi jednotlivými obrazy by stačilo ilustrovat použitými plakáty filmových hitů, velice přesné dobové kotvení navíc zprostředkují i dobře volené kostýmy. Deskriptivně přistupuje k inscenaci i autor hudby Vladimír Nejedlý, namísto budování atmosféry ji zneužívá k podtržení již minimálně jednou zobrazeného a řečeného.

Hlavní devízou inscenace Hana ve Vinohradském divadle jsou herecké výkony. Herci musí často zobrazit více věkových poloh postavy nebo několik figur zároveň, což se jim daří s velkou přesností. Představitelka Hany Andrea Elsnerová se v průběhu proměňuje ze zámčivé, paralyzované stařeny v životaplnou, žádostivou dívku a zase nazpět. Partnerkou v jejím přerodu jí je Tereza Císařová v roli Miry, jež projde obdobnou metamorfózou, avšak v obráceném sledu: z náctiletého děvčátka, které právě ztratilo rodiče, v dospělou sebevědomou ženu. Herecké nasazení všech zúčastněných se svědomitým režijním vedením překonává jistou popisnost celku a demonstruje, že jakási elementární znalost řemesla není nikdy na škodu.

Vinohradské Haně by prospělo méně slov a více obrazů

29. 4. 2025 – Tereza Vinická, Divadelní noviny

V románu *Hana* prokazuje Alena Mornštajnová mimořádnou schopnost vzájemně prolnout dílčí témata do rozvětveného příběhu. Téměř zapomenuté události, k nimž došlo v roce 1954 ve Valašském Meziříčí – hromadná náhoda břišním tyfem, která měla v mnoha rodinách tragické důsledky –, zde prostřednictvím jedné z hlavních hrdinek (nikoli té titulní) Miry promyšleně spojuje s bolestnými prožitky rodiny zdecimované v koncentračním táboře o deset let dříve. Bravurně přitom staví vypravěččiny tklivé monology o smutném dospívání a postupem času gradovaném utrpení jejích předků. Hana byla od svého vydání v roce 2017 uvedena na jevišti třikrát, před Petrem Svojtka na Vinohradech ji divákům předvedli Martin Glaser v Brně a Diana Šoltýsová v Hradci Králové. Brněnskou inscenaci jsem neviděla, nabízí se mi tedy srovnání s tou východočeskou. Z něj ovšem Divadlo na Vinohradech vítězně nevyhá-

zí. A přitom se téma a velikost příběhu několika generací na pozadí českých dějin jeví jako pro tuto scénu ideální látka k tvarování poctivé inscenace v současnosti oslabeného divadla dramatu. V dnešním divadle už ale neplatí osvícenské normy a postupy a sebestilnější monolog by tak neměl být základem toho, co režisér s dramaturgem publiku nabízejí. Bohatá invence dramaturgicko-režijní koncepce má snad dovoleno zastřít fakt, nakolik dobrým vypravěčem je autor předlohy. Ať už je to v jeho prospěch, nebo naopak. Vinohradské Haně by prospělo razantní proškrtání, má i s přestávkou něco přes tři hodiny, zatímco ta královéhradecká o hodinu méně. Drobnější epizody a množství postav, které unese a ve prospěch celkové kompozice tématu potřebuje román, jsou pro jeviště přítěží. Nehleď na to, že například dětské postavy (a to platí místy i pro nejmladší verzi Miry) na scéně působí spíše jako karikatury dětí. Mira se ve druhé půli inscenace stává pouhou pozorovatelkou a vypravěčkou děje. K celkové popisnosti velkou měrou přispívají i zbytečné nápisy zavěšené nad scénou: „Arbeit macht frei“, „Lahůdky“ či „Transport“. Ani průměrný student si snad přece při pohledu na skupinu lidí v hvězdu označených kabátech a s očíslovanými kufry nepředstavuje, že výprava jede na dovolenou. Pomíjím přitom velkou Davidovu hvězdu nebo Stalinovu bustu, které zbytečně dekorují jeviště. Nic z toho v Hradci nepotřebovali. Na druhou stranu lze na scéně Michala Syrového ocenit mnohovýznamovou konstrukci sloužící jako nábytek v do-

mácnosti a později táborová palanda s pryčnami, stejně jako vyvýšený a otevíratelný průhled na zadní stěně scény. Ten umožňuje světlem a stíny podpořené defilé postav, které už opustily děj a vracejí se ve vzpomínkách, jejich nástup do transportního dobytčáku a především působivě ztvárněný Hanin pokus o únik ze života přes ostnaté dráty pod proudem. Zatímco hradecká inscenace stojí na poměrně vyrovnaných výkonech v čele s výtečnými představitelkami Hany a Miry, na Vinohradech je to o něco složitější. Scéna ještě nedávno vyhlášená svým hereckým souborem, z něhož mohla skoro libovolně vybírat režie z nedalekého rozhlasu, protože až tam se často pozná herec, má dnes soubor nařazený podle možností. Herců a hereček, kteří kvůli divákům na druhém balkoně nemusí hulákat jako na hluchého, už mnoho není. V páně Svojtkově režii tentokrát excelují Andrea Elsnerová (Hana) a Andrea Černá (Elsa, její matka). Obě herečky spojuje přirozený přednes, naprosto přiměřená volba patosu v emocionálně silných scénách, pohybová ladnost i schopnost uvěřitelně ztvárnit děvče i zralou ženu, což je zrovna v případě Hany velmi žádoucí kvalita. Zuzana Vejvodová jako Hanina mladší sestra Rosa, kterou před transportem do Terezína zachrání úkryt u přátel, dovede hladce odlišit svou postavu a přidat jí oproti Haně na bezstarostnosti. Z představitelů mužských postav stojí za zmínku skvělý herec Kryštof Rímský a také Marek Holý, tedy manžel a nápadník sester Hellerových. Role prarodičů dal režisér oporám obsazení Jaroslavu Satoranskému a v alternaci dvěma herečkám, z nichž jsem nevěděla, na kterou se těšit více. Mutti Grete na první repríze nakonec hrála typově impozantní Radka Fidlerová s nenezajímavou stylizací. Alena Mornštajnová dává inscenátorům možnost najít ve své Haně velmi aktuální témata. Petr Svojtka s dramaturgem Jiřím Janků ji hraje o dvou sestrách, s jejichž osudy zamíchal nenávistný režim a krutá válka pošlapávající lidskou důstojnost. Navíc se tvůrcům přes neochotu odvážněji krátit pro divadlo příliš rozsáhlý text občas daří pojmenovat i okolí oslabených hrdinů, tedy všechny ty sousedy a přátele z dětství, díky jejichž mlčení a zradě mohlo zlo prosadit svou vůli. Paralela s dnešním světem by ovšem více vynikla, kdyby dramatizace upustila od množství doslovně převáděných pasáží knihy a režie se soustředila na vytváření smysuplných a originálních obrazových zkratk. Není právě to podstatou divadla?

Výběr ohlasů z rubriky Napište řediteli za rok 2025

Pozn.: Ohlasy diváků publikujeme v autentické podobě, neprošli jazykovou korekturou.

25. 2. 2025 | Libor Horáček

Vážený pane řediteli,

předem přijměte mé přání dobrého dne. Rád a se zájmem čtu Vaše sloupky v divadelním měsíčníku. Dovolte mi, prosím, tedy také jedno malé zamyšlení. Divadelní zamyšlení.

V souvislosti s jinou divadelní scénou jsem četl v diskuzích reakce typu: „Nač dnes divadlo? To bylo užitečné v době, kdy nebyla televize a podobná média. Kdo dnes chodí do divadla? Já do divadla nechodím, co chci, to si pustím v televizi, na Youtube nebo si to stáhnu.“

Samozřejmě záznamová média – film, televizi, DVD a podobná – neodsuzuji. Naopak je vítám. V dané době totiž dávají nahlédnout do doby předchozí. A dopřávají divákům se seznámit s hereckým uměním herců let minulých. Diváka také seznamují s uměním zahraničních hereckých osobností.

Tato média mají za mě jedno „Ale“. Pokud se něco při natáčení nepovede, zazní „Stop“. Natočí se to znovu a při konečné úpravě se ještě něco následně vystřihne. Výsledek je pak podle představ jeho tvůrců, ale nadále neměnný. A tak, když si tento záznam pokaždé pustíte, bude představení stejné. Stejné pohyby, stejná slova. Dílo má svoji hodnotu, ale je jaksi nadále neživé.

Oproti tomu je divadelní představení živý organismus. Přestože je daný scénář, včetně toho, kde kdo má být a co má dělat, je každé představení daného díla trošku jiné. Někdy neznatelně, někdy však i divák, který ho uvidí poprvé, nabyde dojmu, že to tam nemělo být. Divák tak může být svědkem osudových okamžiků, kdy herci se zřítí s postavené scény na jevišti. Úsměvných okamžiků, kdy herec zapomeně věty a zopakuje věty předchozí, než mu dojde pomoc od nápovědy. Ale také okamžiků přímo humorných, kdy herec dokáže svým výstupem rozesmát nejen diváka, ale i své kolegy na jevišti. To je jen malý příklad okamžiků, které ná-

vštěvník divadla může zažít. Okamžiků neopakovatelných. Divák může stejné představení vidět několikrát, pokaždé však bude trochu jiné.

Návštěva divadla je také slavnostní a společenská událost. Je třeba se na ni připravit od oblečení po včasný příchod. V divadle můžete potkat náhodně své známé, které jste dlouho již neviděli. Nebo naopak uzavřít nové známosti. Divadelní představení vám může podat jiný pohled na herce, než jak je znáte z televize. A po představení si můžete zajít třeba ještě někam do restaurace nebo vinárny a nechat na sebe působit dozvuky právě prožitého představení.

Nemohu tedy souhlasit s tím, že divadlo je nepotřebný přežitek. Je to součást našeho kulturního života, kulturní dědictví minulé doby době budoucí. Divadlo a moderní média budou existovat vedle sebe a budou se navzájem doplňovat. Nemohu souhlasit ani s tím, že se do divadla nechodí. Do divadla se chodí. Svědčí o tom i davy lidí, které směřují do divadel. Samozřejmě platí, že není představení to, které by se zalíbilo všem. Však každé představení si najde svého diváka a každý divák své představení.

Nevím, jestli jsem vše zachytil přesně tak, jak to cítím, jak jsem chtěl. Snad se mi to alespoň trochu povedlo.

Vážený pane řediteli, děkuji Vám za Váš čas a přeji Vám a Divadlu na Vinohradech krásné a klidné dny.

S úctou a pokorou
Libor Horáček

11. 4. 2025 | Barbora Fojtů

Milý pane řediteli,

knihu od paní Mornštajnové jsem přečetla hned poté, co jsem zjistila, že ji máte v plánu převést do inscenace pro Vaše divadlo. Když jsem 10. 4. přijela na klubovou reprízu, nestačila jsem se divit, jak moc strhující to bylo.

Každá scéna jako by mě přenesla do té doby, a já měla možnost vše s jednotlivými postavami prožít zvlášť – a přesto to celé tvořilo jeden uzavřený kruh.

Kruh plný lidských pocitů, porozumění, ale také strachu a obav z toho, co se s jejich životy bude dít dál.

To, že jsem od druhé půlky neudržela oči suché, jen dokazuje, jak skvělou práci jste všichni odvedli. Zejména paní Elsnerová, která své postavě Hany vdechla lidskost

a dokázala na jevišti předat tak silné emoce, že z toho šel mráz po zádech.

Taktéž bych chtěla moc poděkovat paní Černé, která mi po celou dobu inscenace svou postavou připomínala, jak důležité je vážit si těch, které máme kolem sebe – rodiny, přátel – protože o ně můžeme velmi snadno a často i neprávem přijít.

Děkuji i Vám, že dáváte prostor současné literatuře a hlavně, že se nebojíte hrát o takto citlivých a důležitých tématech.

13. 5. 2025 | Pavel Mates

Vážený pane řediteli,

shlédl jsem hru Hana a mohu k tomu, poněkud expresivně říci, že něco tak úžasného jsem už dlouhý čas (je mi 78 let) neviděl a několik dní jsme nemluvili o ničem jiném. Paní Elsnerová byla úžasná v těch proměnách, stejně jako T. Císařová, nebo paní Konvalinková, ale i všichni ostatní ať stateční nebo padouši (J. Kraška) i představitelé drobných rolí Povedlo se všechno, tedy režie, kostýmy i hudba. Prožíval jsem hru i poněkud osobně, moje matka nosila za okupace žlutou hvězdu a přežila jen díky tomu, že se s ní můj otec nerozvedl, protože byl vychováván, v duchu zásady, že muž musí vždy chránit ženu (a protože byl gentleman nikdy o tom nehovořil, byl pak za trest v lágru spolu např. s O. Sekorou nebo O. Novým). Mohu-li Vás poprosit vyřídíte všem moje poděkování za opravdu mimořádný zážitek, který mne dosud provází.

Děkuji, srdečně zdravím

P. Mates

19. 5. 2025 | Věra Laudová

Dobrý den, pane řediteli,

ráda se přidávám k chvále představení "Hana"; je to opravdu silný zážitek – námětem i perfektním provedením!!!

Chtěla bych se zeptat, kdy se dočkáme uveřejnění programu na zář. Vím, že to v tuto dobu vždy bývá později než v ostatních měsících, ale už netrpělivě čekám na své oblíbené hry.

Děkuji, Laudová

Výběr z rubriky Napište řediteli za rok 2025

25. 5. 2025 | Věra Jirásková

Vážený pane řediteli,

včera jsem s mojí "divadelní" kamarádkou shlédla představení Hana. Byl to nezapomenutelný zážitek a všem tvůrcům a hercům patří obrovský dík, a paní Elsnerové obzvlášť. Všem říkám, že miluji velké divadlo a přesně takové divadlo vy na Vinohradech děláte. Ať se vám i nadále dobře daří.

Věra Jirásková

03. 6. 2025 | MUDr. Josef Liehne

Vážený pane řediteli,

po čase Vás opět pozdravuji z Ústí nad Labem a gratuluji Vám k posledním dvěma premierám /Hana, Velký Gatsby/ – jsem moc rád, že se divadlu pod Vaším vedením tak nádherně daří naplňovat vizi velkého repertoárového činoherního divadla, které se setkává se zájmem a velkým úspěchem u diváků. Do divadla chodím od roku 1978 a proto v poslední době mne překvapují porty u většiny herců, což Vy samozřejmě víte, že to v dřívějších dobách nebylo... Jaký tedy to má důvod? Ještě mne jako starého příznivce divadla mrzí, že jste opustili tradici a neuvádíte připravované inscenace v rubrice „připravujeme...jako třeba nyní Ondinu. Děkuji a přeji Vám i nadále plný dům a tolik nyní módní standing ovation...

V hluboké úctě dr. Josef Liehne

4. 6. 2025 | Zuzana Burešová

Dobrý večer,

dnes jsme navštívily úžasné představení "Hana". Byl to zážitek, který mne ohromil. Výkony Dam hereček a Pánů herců byl vynikající. Knihu Hana mám velmi ráda, ale takto bravurně ji přenést na divadelní prkna, předčilo všechna očekávání. Velice Vám děkujeme za takto dojemně krásný večer.

S úctou Zuzana Burešová s dcerami

22. 9. 2025 | Kristina Gadlinová

Vážený pane řediteli,

již třetím rokem navštěvuji Vaše divadlo, které má pro mne velký význam a své pevné místo v mém srdci. K Divadlu na Vinohradech jsem se poprvé dostala díky svému Gymnáziu J.Š.Baara v Domažlicích, když jsme byli na představení Romeo a Julie. Tehdy jsem netušila, že právě tato hra ve mně probudí takový zájem o Vaše divadlo, o jeho repertoár i o herecký soubor. Od té doby se sem vracím pravidelně.

Navštívila jsem například inscenace Balada pro banditu, Pygmalion, Lakomec, Obchodník s deštěm, ale také novější hry jako Velký Gatsby a Hana. V říjnu tohoto roku se chytám ještě na hru Revizor, než se zavře divadlo. O Vaše divadlo se zajímám opravdu po všech stránkách, a proto jsem se v rámci čtvrtého ročníku gymnázia rozhodla napsat svou seminární práci z českého jazyka právě na téma Divadlo na Vinohradech očima mladých diváků.

V červnu tohoto roku jsem psala na informační oddělení s prosbou o pomoc při zpracování praktické části v seminární práci. Ozval se mi pan umělecko-technický šéf Lukáš Mathé, který mě provedl divadlem při soukromé prohlídce, a společně s paní dramaturgyní Zuzanou Paulusovou mi poskytli mnoho cenných informací – jak o samotném divadle, tak i o inscenaci Balada pro banditu, jež tvoří důležitou součást mé práce.

Vybrala jsem právě tuto hru, protože jde o jediný muzikál ve Vašem repertoáru, a viděla jsem ji už dvakrát – jednou sama a podruhé se školou. Už předem jsem paní učitelce říkala, že se představení bude líbit jak studentům, tak i pedagogům – a skutečně se tak stalo. Muzikál je nádherný, živá hudba vytváří jedinečnou atmosféru a písničky jsem si oblíbila natolik, že je umím i nazpaměť. Balada pro banditu mi opravdu přirostla k srdci, a proto jsem jí věnovala v práci více prostoru.

Chtěla bych Vám ještě jednou poděkovat za ochotu a spolupráci, které si nesmírně vážím. V seminární práci jsem dokonce věnovala celou stránku poděkování právě panu L. Mathému a paní Z. Paulusové a celému souboru Divadla na Vinohradech.

Ráda bych také vyzdvihla novější inscenace. Velký Gatsby mě zaujal svou romantickou atmosférou, herecké

výkony byly výjimečné a dobové kostýmy působily skutečně nádherně. Na hru Hana jsem se vydala s kamarádkou – představení bylo zcela vyprodané a příběh na nás silně zapůsobil. Paní Andrea Elsnerová v hlavní roli podala strhující výkon, a když jsem viděla, kolik diváků v sále dojalo k slzám, pochopila jsem sílu tohoto díla. V životě jsem neslyšela brečet tolik lidí v divadle a to jsem pár her už navštívila.

Obě hry jsem doporučila i své učitelce českého jazyka – jsou to skutečně krásné a silné příběhy, s výjimečnými kulisami, kostýmy a hereckými výkony. O Vašem divadle bych dokázala mluvit do nekonečna, mám ho opravdu velmi ráda a děkuji Vám za vše, co děláte.

S úctou a vděčností
Kristina Gadlinová

24. 9. 2025 | Soňa Hanzlovičová

Dobrý deň,

Veľmi plne sa chcem poďakovať za krásne predstavenie Hana. Bolo to úžasné. Veľmi pekne prevedenie. Pan Satoran-sky je vo svojom veku Veľmi v dobrej kondícii. Osobne som sa s ním stretla pred predstavením a bol to pre mňa veľký zážitok. Prajem vám všetkým v divadle veľa zdravia a nech sa darí a máte vždy plnú sálu v divadle.

Krásne dni prajem
Sona Hanzlovičová

26. 9. 2025 | Hana Radoňská

Dobrý den, pane řediteli,

jelikož jsem se nemohla dostavit na klubové představení "Hana" z důvodu nemoci, navštívila jsem toto představení 23. 9. 2025. Musím se vyjádřit, že jsem byla ohromena už hned na začátku představení a to na herecký výkon Andreyky Elsnerové. Její herecký výkon byl hotový koncert. Ale i výkon ostatních herců byl vynikající. Těším se na další představení a na sraz nás "klubáků".

Přeji hezký zbytek dne
Hanka

12. 10. 2025 | Irena Kleinová

Dobrý den,

včera jsme poprvé v životě s manželem navštívili Vaše divadlo, představení Hana. Máme nádherný zážitek nejen z krásné historické budovy, ale především z inscenace – neskutečné výkony hereček i herců, krásně se všem podařilo obsáhnout celý děj knihy. Moc se nám líbilo, veliká pochvala celému souboru, rádi se k Vám opět někdy podíváme.

Irena, jižní Čechy

16. 11. 2025 | Radka Steuerová

Dobrý den,

chtěla bych pochválit představení Hana, které jsme včera shlédly s kamarádkou. Děkujeme za neuvěřitelně silný zážitek!

30. 11. 2025 | Václav Kubíček

Vážený pane řediteli,

do vinohradského divadla chodím pravidelně – většinou na první reprízy (takže se po nich často setkáváme), ale prozatím jsem necítil potřebu Vás oslovit písemně. Nepatřím totiž mezi psavce, donutila mne k tomu až inscenace Hana. Musím poděkovat Vám (i celému ansámblu divadla) za opravdu nádherné představení. Převedení románu do jevištní podoby se panu Svojtkoví a realizačnímu týmu opravdu vydařilo. Paní Elsnerová je skutečně PANÍ HEREČKA (a ostatní jí zdatně sekundují). O to víc mne mrzí, že cenu Thálie nezískala. Hrozně moc bych jí to za její neskutečně heroický výkon přál.

Hru jsem všem doporučoval a postupně se mě podařilo během roku sehnat lístky pro 14 přátel. Všichni mě po návštěvě divadla děkovali. Kamarádka, která bydlí u Chotěboře psala ještě v 01:30 po návratu domů: "Takové představení jsem snad ještě nezažila. Že brečím u filmu, to se mi občas stává, ale že se mi to přihodí v divadle – to bylo poprvé. A nebyla jsem sama. Opravdu zážitek. Dámy Elsnerová, Černá, Císařová ... (a samozřejmě i ostatní) to byl prostě herecký "koncert". Takže ještě jednou díky za doporučení a zajištění lístků."

Vyřídte proto prosím mou gratulaci především paní Elsnerové ale také všem, kteří se na této výjimečné inscenaci podíleli.

Přeji upřímně Vám i divadlu úspěšný start do Nového roku, konečně také vyhlášení vítězů výběrových řízení, úspěšné stěhování a především dodržení termínu zdařilé rekonstrukce.

Václav Kubíček

23. 12. 2025 | Jana Palečková

Vážený pane řediteli,

ve čtvrtek 11. prosince 2025 jsme navštívili se studenty střední školy představení "Hana". Chtěla bych poděkovat za studenty i mé kolegy za nezapomenutelný zážitek. I když se jedná o velmi těžké a smutné téma, přesto jsme studenty na toto představení vzali. Kniha od Aleny Mornštajnové je knižní perla. Ale divadelnímu představení na motivy této knihy se nedá vytknout absolutně nic. Všechny stěžejní situace v knize v představení nechyběly. Herecké výkony zaslouží velký obdiv a uznání, zejména výkon Hany v podání Andrey Elsnerové. Ten, kdo knihu nečetl, přesto děj pochopil díky průvodkyně v podání Miry. Nikdy jsem nezažila tak obrovský aplaus od mladých lidí v hledišti, jako po skončení tohoto představení. Velká škoda, že není více dopoledních představení určených pro školní diváky. Měla by se jim připomínat tato těžká doba. Ještě jednou díky, díky, díky!!!

Výběr ohlasů z webu i-divadlo.cz za rok 2025

Pozn.: Ohlasy diváků publikujeme v autentické podobě, neprošli jazykovou korekturou.

Tereza Rybková | 90 % | 12. 3. 2025

Jedním slovem – skvělé.

Iva Bryndová | 70 % | 18. 3. 2025

65% – Výrazným prvkem Čičvákovy inscenace je dekadentní večírkové hemžení: okázalé kostýmy, výrazná hudba i choreografie. K dotvoření plně uvěřitelné atmosféry jazzového věku mi chybělo víc barev. Postrádala jsem i intenzivněji propracovaný vývoj postav i vztahů mezi nimi. Ondřej Brousek i Marek Lambora své party zvládají s přehledem, inscenace jako by se však nedoká-

zala popasovat s řadou nedotažeností vyskytujících se už v předloze. Vinohradský Velký Gatsby tak zůstává zdařilou inscenací, nabízí řadu podařených prvků a detailů, současně ovšem plně nepostihl náladu jazzového věku a nedokázal mi předat kouzlo příběhu.

Večírky a jazz a Gatsby a ... láska?

Jako první premiéru roku 2025 představilo 1. března Divadlo na Vinohradech na své velké scéně inscenaci Velký Gatsby. Levyho adaptaci slavného románu Francise Scotta Fitzgeralda režíroval Martin Čičvák, v titulní roli se představil Marek Lambora.

Když před ani ne dvěma lety uvedlo Velkého Gatsbyho Městské divadlo Brno, jela jsem na premiéru s očekáváním, předlohou i filmovou adaptací však nepolibená a příběhu znalá jen velmi povrchně. A ačkoli mě brněnská inscenace zaujala, kladla jsem si po jejím zhlédnutí otázku, zda celý příběh, jeho ducha i kouzlo vůbec postihla, neb mě tragická lovestory z jazzového věku na jevišti prostě nezaujala. Na vinohradskou inscenaci jsem se tedy připravila lépe. Hned v úvodu je tedy třeba uvést, že dojem z brněnské verze byl nejlepší možný, kouzlo Velkého Gatsbyho mi zůstává skryté – jinak řečeno, nezaujal mě román samotný.

Vinohradská inscenace vychází ze stejné adaptace jako brněnská, tedy z jediné dědici autorizované Simona Levyho. Dle obou zhlédnutých inscenací z adaptace velmi věrně původnímu románu.

„Na první dobrou“ zaujme Čičvákův vinohradský Gatsby zejména výrazným hudebně výtvarným řešením. Dominantou scény Hanse Hoffera je velké kolo sloužící jako okno, kam se promítají záběry okolního světa, projekce i fotografie, i jako prostor samotný, v němž je možné pobývat a po jehož stěnách se postavy mohou pohybovat podobně jako ve velkém sudu. Scéna zaujme i dvěma světly symbolizujícími světla aut či dlouhým gaučem v prosceui, na něž postavy často usedají a sledují dění na jevišti, a kde další část dění probíhá. Jeho umístění dolů pod scénu postavy divákům v prvních řadách působivě přibližuje, těm v zadních částech hlediště však často výrazně ztěžuje sledování děje.

Stejně výrazným výtvarným prvkem jsou kostýmy Sylvy Zimuly Hanákové, laděné převážně do černé a bílé, případně do stříbrných a zlatých třeptek. Kůže, peří, šle, honosné čelenky, kloboučky či různá boa hlasně křičí extravagancí a dekadencí, až je škoda, že se v tom chladně černobílém hemžení ztrácí individualita a expresivita barev a hosté Gatsbyho večírků společně se sloužícími splývají v jednu masu, byť skvěle sladěnou jak kostýmově, tak i choreograficky.

Pod pohybovou spoluprací je podepsaná Silvia Beláková, hudbu složil Ondřej Brousek a tanec i hudba představují další významné složky inscenace. „Company“ je tvořena herci činoherního souboru (s hostující Jindřiškou Hanušovou) a mimickým sborem Divadla na Vinohradech a zaplňuje tanečním hemžením každou

z velkolepých Gatsbyho party. Také v choreografiích se objevuje značná míra dekadence, jazzovému věku v Americe pocitově poměrně vzdálená, nicméně i tak dokáže efektně zaujmout. Stejně jako v případě kostýmů však v působivých a propracovaných choreografiích leckdy místy zaniká jakákoli různorodost sluhů i konkrétních hostů.

Hudební nahrávka je velmi výrazná a živě ji doplňují harfistka s bubeníkem – někdy více (když se bubeník se svými bubny stává automobilem), někdy méně (atmosférické doladění akce harfou) nápaditě. Oč intenzivněji hudba zaznívá, o to větší kontrast pak působí ticho v momentech, kdy Martin Čičvák nechává vynít napětí či trapnost jednotlivých situací.

Romantický příběh tragické lásky však v tom všem dekadentním pozlátku místy mírně zapadá – a nejen on. Přitom herci odvádějí nejlepší možnou práci.

Největší úlohu má Ondřej Brousek v roli Nicka Carrawaye, vypravěče celého příběhu. Tomu se daří působivě a věrohodně ztvárnit lehkého společenského outsidersa, jako příchodního zvenku neznalého a okouzleného místní atmosférou i jednotlivými příběhy, pozorujícího, chápavého i nechápajícího, jediného člověka, jenž se dostává pod slupku pozlátek, kterou kolem sebe tajemný Gatsby vybudoval. Je škoda, že jeho existenciální, rozvažující a hodnotící myšlenky nezaznívají častěji, respektive nejsou důraznější a důslednější. Zejména závěrečná slova, jež mají připodobnit zlatý věk dvacátých let k dnešku, nevyzní. Jakkoli dnešní krize a společenské okolnosti mohou evokovat obrat a krizi dvacátých a třicátých let minulého století, inscenace před samotným závěrem nijak zvláště na obecné společenské jevy a problémy neupozorňuje. Vlastně se s výjimkou nevyhnutelné letmé zmínky o prohibici okolnímu světu nevěnuje. Takže konec, který náhle tuto podobnost zmiňuje, s předchozí inscenací příliš nesouzní.

Jay Gatsby Marka Lambory je na jednu stranu okouzlujícím hostitelem, lvem salónů, který si vysnil svůj dokonalý svět. Na tu druhou tváří v tvář svému snu místy propadá panice a nejistotě, jako by nebyl oním bohatým a úspěšným mužem, kterým se neustále prezentuje, ale znovu vojáčkem s prázdnými rukama. Protřelý obchodník při jednáních s Meyerem Wolfsheimem a chladnokrevný protivník Toma Buchanana se ve spo-

lečnosti své vyvolené stává znovu nervózním milencem, jakkoli dál plně pohlcený svým dokonalým snem. Zcela klidně a pragmaticky přiznává nezákonné kšefty s alkoholem, naproti tomu nedokáže pochopit realitu, tak moc odlišnou od svého vysněného světa. Tento rozpor se Marku Lamborovi podařilo vystihnout velmi zdařile, je však škoda, že o větší část kouzla, jež kolem sebe Gatsby vybuďoval, ho připravuje zmiňovaná jednodušnost choreografií i kostýmů, v nichž ono pozlátko patřičně nezazáří.

Ženské postavy vinohradské inscenace trpí stejným zjednodušením a jednorozměrností jako ve Fitzgeraldově románu. Týká se to jak znužené Jordan Bakerové v podání Anety Krejčíkové či rozjařené, užívající si a v závěru místy až hysterické Myrtle Wilsonové Sary Rychlíkové. Po její divoké hádce s manželem, kterého ztvárňuje Tomáš Dastlík jako velmi nenápadnou a nešťastnou postavku, zvláště vyniká jeho následný neokázalý smutek a truchlivé vytí zraněného zvířete – ve výsledku nejmotivnější moment celé inscenace.

Výrazné herecké příležitosti v rolích manželů Buchananových dostali Ondřej Kraus a Jana Kotrbatá. O něco lépe se s ní popasoval Ondřej Kraus, který Tomovi dodal patřičnou pýchu, samolibost, nadutost a aroganci milionáře, s nimiž přehlídá cokoli, co jeho samotného nezajímá, a přitom jej vybavil silou, jež se projevuje způsoby krajně zavrženíhodnými při jednáních s ženami v okolí, i naopak mnohem pozitivněji v momentu zásadního boje o manželku.

Jana Kotrbatá v klíčové roli Daisy Buchananové ztvárňuje spíše trochu znuženou bohatou dámičku, než nezapomenutelnou krásku, která se nechá znovu plně zasáhnout a omámit kouzly navrátilivšího se milence. Její neodolatelnost a omamnost zůstává skrytá a soustředěná pouze v očích Jaye Gatsbyho. Životnou se Daisy stává jen v momentech osudového váhání a úplně nejpůsobivější při závěrečném setkání s Nickem.

Podobnost mezi Daisy Janou Kotrbatou a celou vinohradskou inscenací se pak nabízí. Daisy je vcelku věrohodná, ovšem chybí jí zásadní jiskra, která by mi dokázala plně osvětlit Gatsbyho posedlost a nechala mě spolu s ním podlehnout jejímu kouzlu. S Čičvákovou inscenací je to obdobné. Dekadentní večírkové hemžení funguje, ale chybí výraznější jazzové pozlátka i intenzivněji zpracovaný vývoj postav i vztahů mezi nimi. A přitom

předlohy Francise Scotta Fitzgeralda k výraznějšímu propracování vybízí – což se například londýnské muzikálové inscenaci jeho Podivuhodného příběhu Benjamina Buttona víc než podařilo. Adaptace Simona Levyho a inscenace Martina Čičváka Velký Gatsby nabízí řadu zdařilých prvků a detailů, nepřekonala však problémy předlohy a současné plně nepostihla její náladu a magii.

Lukáš Dubský | 60 % | 20. 3. 2025

Deziluze z amerického snu a pochopení, že svět nebude jen stále lepším místem k životu, jak jsme si mysleli, jsou i dnes aktuální témata. V inscenaci M. Čičváka ovšem historická paralela více vynikne až v samotném závěru. Výtvarné a pohybové pojetí mě zaujalo, ale celkově mi inscenace přišla (hlavně zpočátku) dost unylá, což bude ale problém už adaptace S. Levyho. Je obtížné převést tento román na jeviště tak, aby nepůsobil jen jako nezávazná romance s tragickým koncem. Z herců jasně dominuje O. Brousek v roli vypravěče příběhu Nicka Carrawaye, v němž dokázal skloubit fascinaci s odporem ke zhýčkanému světu plnému pozlátka.

Helena Grégrová | 80 % | 9. 4. 2025

Jevištní adaptace románového bestselleru Aleny Mornštajnové předává v DnV příběh titulní hrdinky Hany a její neteře Miry s důrazem na turbulentní vývojovou oblohu vzájemně neblaze propojených tragických rodinných událostí, jejichž dominový efekt spustí jeden záměrně neodeslaný dopis. Trumfem empatické celosouborové herecké partneriny je maximálně soustředěný, v každém aspektu absolutně strhující výkon Andrey Elsnerové. Katarzní účinek obejmutí v samotném závěru má téměř magnetizující intenzitu, jako by náhle v tu chvíli všichni diváci doslova hmatatelně cítili, že se tíživá mlha nesmírně bolestných Haniných vzpomínek konečně pozvolna rozplývá.

Kateřina Vodáková | 80 % | 11. 5. 2025

Vinohradský Velký Gatsby vyniká magnetickým a neodolatelným výkonem M. Lambory, který do náročné role Jaye Gatsbyho vkládá nejen talent, ale i porozumění postavě. Chemie s J. Kotrbatou v roli Daisy je silná, napětí mezi nimi elektrizující, jiskry létají. Ačkoli 1. část 1. poloviny ubíhá pomalu a opatrně, zbytek stopáže nabírá na dynamice a vygradovaném tempu, které nenechá diváka odtrhnout oči. Velmi působivá je scéna s velkým ok(n)em, jehož vnímání je umocněno projekcemi. Hudba O. Brouška rafinovaně podporuje emocionální rozpolcenost celé inscenace. Mírně rušivý mi přišel mentolový, objemný okraj bazénu, jenž se vine po celé šířce jeviště.

Kateřina Vodáková | 60 % | 11. 5. 2025

65 %. Inscenace vychází ze silné a dojemné předlohy, jejíž sílu nelze zpochybnit a stále rezonuje. Režijně však působí poněkud tradičně, s délkou i popisností věrně sledující román. Svěžejší přístup by mohl přinést větší divadelní živost. Herecky září A. Elsnerová – její Hana je plná křehkosti, sevřenosti, důstojnosti, odhodlání i moudrosti. T. Císařová v roli Miry upoutá nejen projevem, ale i výraznými rudými šaty, které se stávají dalším signifikantním prvkem a jako by vyprávěly vlastní příběh. Některé vedlejší role by mohly získat na síle díky pečlivějšímu obsazení, hudba a světla evokují atmosféru doby. Celek předává paletu emocí a odkaz.

Jan Vorlíček | 80 % | 22. 5. 2025

Většinu času na mě působilo vyprávění příběhu příliš popisně, kdy jednotlivé dějinné i vztahové souvislosti byly divákovi doručovány příliš doslovně na úkor nějakých režijních invencí.

Přesto jsem se vlastně nějak zvláště nenudil a naopak posledních 20 minut mi přineslo i poměrně silnou emoci. Možná i proto, že Andrea Elsnerová mi v té poválečné etapě Hany přišla mnohem autentičtější než ve scénách z doby před a během války, kdy jsem v ní z první řady nějak tu dívčí duši neviděl.

Nicméně není nejmenší pochyb, že přesně takto postavená hra na prkna vinohradského divadla patří a dokonale se trefila do vkusu zdejšího publika.

Monty70 | 90 % | 23. 5. 2025

Hned po úvodních scénách, mě představení vtáhlo do děje a já sledoval s nadšením až do konce. Román od F.C. Fitzgeralda jsem nečetl, příběh však znám a známý film jsem viděl. Scéna moderní, dobrý nápad s velkým kulatým oknem v zadní části jeviště. Pěkné sborové scény, dva hudebníci na jevišti, kteří svou produkcí napomáhají v ději. Líbily se mi i kostýmy. Někdy bicí dost hlasitě. Herecky mě nejvíce zaujali M. Lambora, O. Brousek, O. Kraus a A. Krejčíková. V menší roli v úvodu představení se neztratí A. Petráš.

Jaroslav Týmich | 90 % | 24. 5. 2025

Nepolevující strhující herecké výkony všech zúčastněných sráží snad jen nepřiměřená délka inscenace, ačkoliv má každá scéna v textu své pevné místo. Skvělá a efektní je práce kostýmní výtvarnice, i scénografa – jen význam Stalinovy hlavy jakožto scénografického prvku mi trochu uniká. Inscenace zaujme rovněž výraznou prací se světly. Je silná, upřímná, precizně zachycuje atmosféru, je skvěle postavená a vás jako diváka donutí s ní jít až do dojemného katarzního konce (bodejť by ne, když vychází z tak geniálního textu). A. Elsnerová a T. Císařová si zaslouží uznání a obdiv.

Iva Bryndová | 70 % | 27. 5. 2025

65% – Hana Aleny Mornštajnové je především silný, bohatý a velmi emotivní příběh, z čehož těžší i vinohradská inscenace v adaptaci Jiřího Janků a režii Petra Svojtky,

kteří se zdárně podařilo tohle vše udržet. Divadlo je to výpravné, realistické, klasické a výrazně vyprávěcí, se skvělými hereckými výkony – vedle famózní A. Elsnerové, vynikají i výborná A. Černá, Z. Vejvodová či T. Císařová. Té popisnosti a vyprávění je však v inscenaci až doslovně působící adaptace moc – ocenila bych u třetí české verze přeci jen volnější přístup a odvážnější režii.

Pavel Tomas | 70 % | 6. 6. 2025

Silný příběh, dobře udělaná dramaturgie, bohužel nevyvážené herecké výkony. Skvělá A. Elsnerová, A. Černá, Z. Vejvodová, S. Rojková a v malých rolích i J. Krafka, J. Satoranský a N. Konvaliková

Jan Pařízek | 80 % | 11. 6. 2025

Velmi dobré zpracování již samotné skvělé knižní předlohy. Bez větších problémů budete pohlceni tímto silným a dojemným příběhem, který i přes delší stopáž rozhodně nebude nikterak nudit. Výborné herecké výkony v čele s fantastickou A. Elsnerovou, jež bravurně zvládá všechny náročné polohy své role. Vedle ní pak též výborná A. Černá i T. Císařová. Výsledný dojem moc pěkně umocňuje vydařená scéna i trefně zvolená doprovodná hudba. Opravdu nádherná hra, která musí svým způsobem zasáhnout snad každého. Doporučuji a tleskám. 85%

Jan Vorlíček | 70 % | 28. 10. 2025

Zvolená forma sice hlavní myšlenky románu i charakteru jeho postav trochu zploštila, nicméně pokud si na ni divák zvykl, určitě neodcházel nespokojený. Mně osobně to 20 minut trvalo, než jsem si zvykl na kabaret kolem bazénu a získal jistotu, že herci neztratí na hraně bazénu balanc a nespádnou do hlediště. Poté jsem si představení poměrně užíval, zejména nápaditou scénu, skvělou hudbu i mrazivý závěr, kterému dal smysl závěrečný monolog vypravěče v podání skvělého Ondřeje Brouška.

Romana35 | 100 % | 7. 11. 2025

Divadlo na Vinohradech poslední dobou inscenuje představení, kterými dokazuje že umí ztvárnit i velké příběhy

na divadelním jevišti. Jedním z takových představení je právě Velký Gatsby. Scéna s využitím "bazénu" v přední části jevišti mi přišla zajímavá. Určitě je výhodou sedět v hledišti v předních řadách, což mě se našťastí podařilo. Povedlo se obsadit typově dobře odpovídající protagonisty do jednotlivých rolí. Nejvíce mě oslovil Ondřej Brousek v roli vypravěče Nicka. V dobrém překvapila Aneta Krejčíková. Významnou složkou v představení je taneční company v nepřehlédnutelných kostýmech. Skvěle zvolená hudba (O. Brousek).

Pavel Širmer | 70 % | 15. 12. 2025

Román A. Mornštajnové v sobě ukrývá silný příběh, který se přenesl i do dramaturgie, resp. inscenace J. Janků a P. Svojtky. Ačkoli je škoda, že je děj v řadě scén vyobrazen polopatičtěji, je třeba ocenit nesamozřejmou přehlednost celku se střídajícími se časovými rovinami, v nichž se lze snadno zorientovat i při prvním setkání. Na pu-

sobivosti mají významnou zásluhu hudba, scénografie a v neposlední řadě herecký soubor, který obstál jako celek. Představitelka Hany je nucena střídat různorodé emoce a polohy, zvláště na velkém jevišti je velmi těžké neztratit „spojnici“, A. Elsnerová obstála se ctí. Výrazněji zaujaly také T. Císařová a A. Černá.

Jan Pařízek | 70 % | 6. 2. 2026

Povedené zpracování, které mě vtáhlo do příběhu, nijak nenudílo a zanechalo rozhodně kladný dojem. Líbili se mě všechny hromadné scény, v tomto směru skvělá práce mimického sboru DnV, mělo to správnou energii a spád. Velmi pozitivně hodnotím umístění bicích na scénu, skvěle dotvářely zvukovou kulisu. Obecně hudební složka se zde dost povedla. Po herecké stránce výtečný především O. Brousek, který to nádherně táhne prakticky od začátku do konce. Je krásně přirozený a uvěřitelný. Vedle něj pochvala a potlesk pro všechny 3 dámy: J. Kotrbatou, A. Krejčíkovou a S. Rychlíkovou, kdy každá z nich měla ve hře své silné momenty.

Výběr ohlasů z Facebooku za rok 2025

Pozn.: Ohlasy diváků publikujeme v autentické podobě, neprošli jazykovou korekturou.

Petr Šašek
Četl jsem knihu a viděl jsem dnes dopolední generální zkoušku. Nebudu hodnotit, ani srovnávat, běžte se podívat a úsudek si udělejte sami. Ovšem kdo mi vyrazil dech, byly Tereza Císařová jako Mira a Andrea Elsnerová jako Hana (tímto neříkám, že ostatní herci nejsou také skvělí). Takhle nějak jsem si je představoval při čtení knihy. Dle mého obě své postavy dokonale pochopily a ztvárnily 🥰🥰
Každopádně představení je to silné, na velmi bolavé téma a je důležité (ač to možná zní jako klišé), aby se tyto události připomínaly, ať se už nikdy neopakují.

50 t To se mi líbí Odpovědět Upraveno 19

Zobrazit 1 odpověď

Dana Dvořáková
Viděla jsem dnes generální zkoušku a vrátila se nadšená. Úplně ze všeho, ať to byla scéna, hudba, herecké výkony...Všichni jsou skvělí, ale nejvíc jsem obdivovala výkon A.Elsnerové(Hana). A nejen její proměnu ze stárnoucí nešťastné a zničené ženy, v mladou, veselou dívku. Zároveň bych vyzvedla i výkon T.Císařové (Mira) 🥰🥰🥰
I když téma je velice těžké, smutné a bolavé, je třeba ho stále připomínat, protože je to kus našich dějin.
Představení rozhodně doporučuji všem, kteří mají rádi takové příběhy, ale i studentům, aby dějiny ještě lépe poznali.
Já sama se moc těším na 10.4. na klubové představení, protože generálka ve mě stále silně rezonuje a moc ráda si představení znovu připomenu.
Tak zítra ZLOMTE VAZ !!!

50 t To se mi líbí Odpovědět Upraveno 8

Vodič Dagmar
Jedním slovem ÚŽASNÉ. Všechno! Paní Elsnerová za tohle musí dostat Thálii.

50 t To se mi líbí Odpovědět 6

Zobrazit 1 odpověď

Markéta Richterová
Jsem velmi zvědavá. Citlivé téma, které se musí stále připomínat!

50 t To se mi líbí Odpovědět 3

Zobrazit 1 odpověď

Helena Valentová
Velký Gatsby..krásný..👍👍👍

38 t To se mi líbí Odpovědět

Přední fanoušek
Lidiya Zabiya

YOU'RE A STAR
MEDIA3.GIPHY.COM
media3.giphy.com

37 t To se mi líbí Odpovědět

Výběr ohlasů z Instagramu za rok 2025

Pozn.: Ohlasy diváků publikujeme v autentické podobě, neprošli jazykovou korekturou.

michal.kacl 🥰❤️ Skvelý zážitek! Brousek/Lambora neuvěřitelní 😲 Po Bachovi další hra, která bere dech :)
52 týd. Odpovědět

vlastarakovicova Úžasné představení 🥰🥰🥰🥰🥰🥰. Moc gratuluji. Děkuji moc za jedinečný kulturní zážitek 🥰🥰🥰🥰🥰
53 týd. Odpovědět

kyselasisa Bylo to super, díky moc všem zúčastným!!!Velká gratulace k dalšímu trháku!!!!A s čistým svědomím doporučuji všem, co neviděli ❤️
55 týd. 1 To se mi líbí Odpovědět

elena.spisovatelka 🥰🥰
55 týd. Odpovědět

spinavy_vlas Kostýmy miluju už teď!
55 týd. Odpovědět

clemigirl666 To je tak nadherne predstaveni, ze se z nej ve me praly jeste v 1:15 emoce dnes nad ranem, ze jsem nemohla z nich ani usnout a budik jsem mela narizeny na 4:40 do prace.. tohle opravdu chci videt zmovu!
49 týd. Odpovědět

jaroslava.hejnova Verejná generálka byla plna emoci,slzicky tekly. Bravo. 🥰
50 týd. 1 To se mi líbí Odpovědět Zobrazit překlad

sulcovama ❤️🥰🥰❤️
50 týd. Odpovědět

Rozbor činnosti a hospodaření za rok 2025

Rozbor činnosti a hospodaření za rok 2025

Rozpočet na rok 2025 a výsledek hospodaření 2025

V roce 2025 skončilo hospodaření Divadla na Vinohradech zlepšeným hospodářským výsledkem ve výši 4.151,2 tis. Kč, doplňková činnost ziskem ve výši 2.591,6 tis. Kč.

Rozpis ukazatelů SR na rok 2025:

Neinvestiční příspěvek:	108.203,7 tis. Kč
Příspěvek na odpisy:	3.500 tis. Kč
Limit prostředků na platy PO:	76.588,4 tis. Kč
Limit počtu zaměstnanců:	185

V roce 2025 byly uskutečněny následující úpravy NIP: Usnesení Zastupitelstva hl.m.Prahy č. 21/21 ze dne 27.2.2025: zvýšení NIP o 6.146 tis. Kč (zvýšení platových tarifů).

Usnesení Rady hl.m.Prahy č. 581 ze dne 24. 3. 2025: zvýšení NIP o 21.000 tis. Kč (účelové prostředky na úhradu nájemného v Radiopaláci).

Rok 2025 byl pro Divadlo na Vinohradech dalším nestandardním obdobím. Na jaře roku 2025 bylo Magistrátem ukončeno výběrové řízení na zhotovitele akce rekonstrukce hlavní budovy Divadla na Vinohradech. Očekávali jsme, že bude uzavřena mezi MHMP a vítězem VZ smlouva na realizaci rekonstrukce a my tak budeme mít pevné termíny pro naši další činnost. Jedná se zejména o termín odevzdání budovy divadla zhotoviteli, termín, do kdy budeme hrát v této budově, termín stěhování do Radiopaláce a s tím související práce na úpravě kulis.

Naším plánem pro rok 2025 bylo:

- ukončit činnost v DnV k 31. 12. 2025
- od června do prosince 2025 realizovat vyklízení budovy, stěhovat vybraný majetek do skladovacích prostor
- po ukončení provozu v budově DnV předělat kulisy her, které budou přeneseny do Radiopaláce
- od ledna roku 2026 začít se zprovozněním náhradních prostor a s postupným provozováním her v nových prostorách

Skutečnost byla zcela jiná. Protože do poloviny roku 2025 nebyla uzavřena smlouva se zhotovitelem rekonstrukce,

rozhodli jsme se stěhování pozastavit. Poskytli jsme tím i prostor majitelům Radiopaláce ke kvalitnější realizaci rekonstrukce, která je prováděna na míru našim požadavkům a potřebám. Na základě těchto okolností jsme se rozhodli provozovat divadelní představení v budově DnV do 30. 6. 2026.

V současné době stále nebyla smlouva se zhotovitelem na rekonstrukce podepsaná.

Tato velmi zjednodušeně popsaná situace způsobila, že jsme neustále operativně měnili plány a rozhodování o výrobě nových inscenací i o celém provozu divadla.

V roce 2025 jsme vzhledem k nastalé situaci vyrobili pouze 2 nové inscenace, udělali generální opravu stávající dekorace hry Pygmalion a připravili hru Ondina k premiéře v lednu 2026.

Výnosy

Tržba z vlastního vstupného v roce 2025 dosáhla 39.882 tis. Kč oproti 37.253 tis. Kč v roce 2024. Co se týče návštěvnosti a tržebnosti byl pro nás rok 2025 velmi úspěšný. Celková návštěvnost v roce 2025 dosáhla 85,2%, tržebnost 75,9%. V posledních dvou měsících roku 2025 jsme měli téměř 100% návštěvnost, což je v našem divadle vzhledem k menší atraktivitě míst (např. poslední řada na 2. balkóně) věc naprosto výjimečná.

V roce 2025 jsme uskutečnili 2 zájezdy.

Náklady

V roce 2025 se náklady stabilizovaly a odpovídaly plánované výši. Zlepšený HV vznikl tím, že jsme oproti plánovaným 4 inscenacím vyrobili pouze dvě a nedošlo k plánovanému předělání dekorací pro náhradní jeviště. Rádi bychom letos ušetřené prostředky využili v 2026, kdy dojde k přesunu provozu divadla do Radiopaláce.

V jednotlivých nákladových položkách došlo pouze k podstatnému zvýšení nákladů na nájemné a to o účelové prostředky určené k pronájmu prostor Radiopaláce

Mzdová oblast

Limit počtu zaměstnanců ani limit prostředků na platy jsme nepřekročili. Limit prostředků na platy jsme

nenaplnili, vzhledem k situaci divadla před přenesením provozu do nových prostor jsme nyní neřešili některé personální posily, které budeme potřebovat v náročném období přechodu.

Doplňková činnost

V doplňkové činnosti jsme dosáhli zisku 2.591,6 tis. Kč, což je výsledkem dobré strategie pronajímání prostor divadla k realizaci cizích představení i k natáčení filmových projektů. Část tržby v DČ tvoří stálé nájmy volných prostor, zejména v areálu dílen v Korunní ulici.

V roce 2025 jsme uskutečnili 44 pronájmů divadelního sálu.

Struktura výnosů DČ – celkem 3.913 tis.Kč, z toho je:

- pronájmem sálu: 3.070,4 tis. Kč
- stálé a ostatní nájmy: 462 tis. Kč

- služby pro stálé nájmy: 366 tis. Kč
- prodej zboží: 15 tis. Kč

Stálé nájmy představují pronájem prostor pro občerstvení diváků a volné prostory v areálu dílen.

Kapitálové výdaje

V roce 2025 jsme neuskutečnili žádnou investiční akci financovanou z prostředků zřizovatele (z investičního transferu). Na základě povolení Odboru kultury jsme čerpali 60 tis. Kč z IF na nákup notebooku.

V Praze dne 12. 2. 2026

Doc. MgA.Tomáš Töpfer
ředitel Divadla na Vinohradech

Rozbor hospodaření za rok 2025

Hlavní činnost

v tis. Kč

	Schválený plán 2025	Upravený plán k 31. 12. 2025	Skutečnost k 31. 12. 2025	Skutečnost k 31. 12. 2024
VÝNOSY CELKEM	39 200,0	40 040,0	41 265,7	38 084,8
60X Výnosy z vlastních výkonů a zboží	38 301,0	39 773,9	41 000,2	38 074,7
64X Ostatní výnosy	899,0	266,1	265,5	10,1
66X Finanční výnosy	0,0	0,0	0,0	0,0
NÁKLADY CELKEM	147 403,7	175 390,6	160 465,1	145 768,8
50X Spotřebované nákupy	8 440,0	9 354,0	9 839,6	9 460,1
51X Služby	24 096,3	47 340,6	36 129,4	23 455,4
z toho: 512 Cestovné	40,0	40,0	38,0	7,5
513 Náklady na reprezentaci	130,0	81,0	80,5	181,0
52X Osobní náklady	109 198,4	113 104,5	108 894,6	107 432,6
z toho: 521 0300-0308 platy zaměstnanců	76 588,4	80 944,4	76 679,1	75 767,3
521 0309 náhrady za dočasnou prac. neschopnost	204,0	204,0	209,5	203,6
521 031X ostatní osobní náklady	2 900,0	2 673,0	2 671,2	2 414,1
53X Daně a poplatky	7,0	7,0	6,2	4,8
54X Ostatní náklady	580,0	618,5	623,0	568,2
z toho: 541 Smluvní pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	0,0	0,0
542 Jiné pokuty a penále	0,0	0,0	0,0	0,0
547 Manka a škody	0,0	0,0	0,0	0,0
55X Odpisy, rezervy a opravné položky	5 082,0	4 966,0	4 972,3	4 847,7
z toho: 551 03XX-08XX odpisy jako zdroj	3 500,0	3 500,0	3 502,0	3 301,7
551 09XX odpisy kryté státní dotací (403/672)	0,0	0,0	0,0	0,0
56X Finanční náklady	0,0	0,0	0,0	0,0
59X Daň z příjmů	0,0	0,0	0,0	0,0
Výsledek hospodaření	-108 203,7	-135 350,6	-119 199,4	-107 684,0
(výnosy - náklady)				
672 Neinv. příspěvek z rozpočtu zřizovatele - ÚZ	108 203,7	135 350,6	123 350,6	108 203,7
672 Neinv. přisp. prostřednictvím rozpočtu zřizovatele				
672 Ostatní dotace mimo rozpočet zřizovatele				
Výsledek hospodaření celkem	0,0	0,0	4 151,2	519,7

Doplňková činnost

v tis. Kč

	Schválený plán 2025	Skutečnost k 31. 12. 2025
VÝNOSY CELKEM	2 500,0	3 913,0
NÁKLADY CELKEM	1 400,0	1 321,5
50X Spotřebované nákupy	600,0	571,2
51X Služby	100,0	64,4
52X Osobní náklady	650,0	413,7
z toho: 521 003X mzdy a platy (bez OON)	430,0	306,9
521 004X náhrady za dočasnou prac. neschopnost	20,0	0,0
521 00XX ostatní osobní náklady	0,0	0,0
53X Daně a poplatky	0,0	0,0
54X Ostatní náklady	0,0	0,0
55X Odpisy, rezervy a opravné položky	0,0	9,5
z toho: 551 00XX odpisy jako zdroj 416	0,0	0,0
551 009X odpisy kryté státní dotací (403/672)	0,0	0,0
56X Finanční náklady	0,0	0,0
59X Daň z příjmů	50,0	262,7
Výsledek hospodaření	1100,0	2 591,5
(+ zisk, - ztráta)		

Hlavní činnost

v tis. Kč

	Schv. rozp. 2025	Uprav. rozp. k 31. 12. 2025	Skutečnost k 31. 12. 2025	% plnění k UR	Skutečnost k 31. 12. 2024
VÝNOSY celkem (mimo účet 672)	39 200,0	40 040,0	41 265,7	103,06	38 085,0
z toho: ze vstupného na vl. scéně	37 000,0	38 654,0	39 882,0	103,18	37 253,0
ze spolupořadatelství	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
ze zájezdů	350,0	300,0	300,0	0,00	0,0
ostatní výnosy	1 850,0	1 086,0	1 083,7	99,79	832,0
NÁKLADY celkem	147 403,7	175 390,6	160 465,1	91,49	145 768,8
z toho vybrané položky					
Spotřebované nákupy – z toho:	8 440,0	9 354,0	9 839,6	105,19	9 460,1
spotřeba materiálu (501)	3 440,0	3 518,0	3 553,0	100,99	4 404,0
spotřeba energie (502)	5 000,0	6 459,0	6 920,6	107,15	5 655,0
Služby – z toho:	24 096,3	47 340,6	36 129,4	76,32	23 455,4
opravy a udržování (511)	1 200,0	1 401,0	2 095,0	149,54	1 270,0
cestovné (512)	40,0	40,0	38,0	95,00	7,5
náklady na reprezentaci (513)	130,0	91,0	890,5	978,57	181,0
nájemné a služby (nebyt.prost.) (518)	1 000,0	22 258,0	10 258,0	46,09	993,0
úklid (518)	270,0	275,0	274,0	99,64	271,0
výkony spojů (518)	500,0	640,0	640,0	100,00	545,0
honoráře exter. umělců (518)	9 700,0	7 513,0	7 572,0	100,79	6 305,0
tantiémy (518)	3 940,0	4 698,0	4 698,0	100,00	1 958,0
propagace (518)	2 000,0	2 141,0	2 141,0	100,00	1 958,0
Osobní náklady – z toho:	109 198,4	113 104,5	108 894,6	96,28	107 432,6
prosředky na platy (521 030x)	76 588,4	81 148,0	76 888,6	94,75	75 767,3
ostatní osobní náklady (521 031x)	2 900,0	2 673,0	2 671,2	99,93	2 414,0
zákonné soc. pojištění (524)	27 204,0	26 595,4	26 648,5	100,20	26 285,0
zák. soc. náklady - FKSP(527 030x)	766,0	766,7	769,0	100,30	760,0
Daně a poplatky (53x)	7,0	7,0	6,2	88,57	5,0
Ostatní náklady – z toho:	580,0	618,5	623,0	100,73	568,0
sml.pokuty a úroky z prodlení (541)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
jiné pokuty a penále (542)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
manka a škody (547)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
Odpisy dlouhodobého majetku	3 500,0	3 500,0	3 502,0	100,06	3 301,7
z dotace hl.m.P. – zdroj 416 (551 03xx-08xx)	3 500,0	3 500,0	3 502,0	100,06	0,0
ze stát.dotace a zahraničí (551 09xx)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
Drobný dlouhod. majetek (558)	1 582,0	1 466,0	1 470,3	100,29	1 546,0
Daň z příjmů (591)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
Hospodářský výsledek	-108 203,7	-135 350,6	-119 199,4	99,51	-107 683,8
Neinvestiční příspěvek	108 203,7	135 350,6	123 350,6	0,00	108 203,7
Státní dotace	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
Ostatní (672)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
Celkový výsledek hospodaření	0,0	0,0	4 151,2	0,00	519,9

Doplňková činnost

v tis. Kč

	Schválený rozpočet 2025	Skutečnost k 31. 12. 2025	% plnění
VÝNOSY celkem	2 500,0	3 913,0	156,52
NÁKLADY celkem	1 400,0	1 321,4	94,39
z toho vybrané položky			
Spotřebované nákupy	600,0	571,2	95,20
z toho: spotřeba materiálu	50,0	7,5	15,00
spotřeba energie	450,0	551,5	122,56
Služby	100,0	64,4	64,40
z toho: opravy a udržování	60,0	0,0	0,00
cestovné	0,0	0,0	0,00
nájemné a služby (nebyt.prostory)	0,0	0,0	0,00
úklid	15,0	15,0	100,00
výkony spojů	6,0	6,0	100,00
Osobní náklady – z toho:	650,0	413,7	63,65
mzdové náklady (521 003x)	430,0	306,9	71,37
ostatní osobní náklady	0,0	0,0	0,00
zákonné soc. pojištění	145,0	104,0	71,72
zák. soc. náklady – FKSP	4,0	3,0	75,00
Daně a poplatky (53x)	0,0	0,0	0,00
Ostatní náklady– z toho:	0,0	0,0	0,00
smluvní pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	0,00
jiné pokuty a penále	0,0	0,0	0,00
manka a škody	0,0	0,0	0,00
Odpisy dlouhodobého majetku	0,0	0,0	0,00
z toho: z budov a staveb (551)	0,0	0,0	0,00
zařízení (551)	0,0	0,0	0,00
Drobný dlouhod. majetek (558)	0,0	9,5	0,00
Daň z příjmů (591 a 595)	50,0	262,6	0,00
HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK	600,0	2 591,6	431,93
(+ zisk, - ztráta)			

Výkonové ukazatele divadel – skutečnost r. 2025

Ukazatel	Měrná jednotka	Plán 2025	Skutečnost k 31. 12. 2025	Procento plnění k plánu roku 2025
Představení na vlastní scéně	počet	260	255	98,1%
z toho: vlastním souborem	počet	260	255	98,1%
spolupořadatelství-hostování	počet	0	0	0,0%
Představení na zájezdech	počet	3	2	66,7%
Představení hostujících souborů		0	0	
tj. pronájem divadla cizím subjektům	počet	25	44	176,0%
Návštěvníci na vl. scéně celkem:	počet	114 000	112 506	98,7%
z toho: vlastním souborem	počet	114 000	112 506	98,7%
spolupořadatelství-hostování	počet	0	0	0,0%
Tržby – výnosy z hl. činnosti celkem:	tis. Kč	40 040	41 266	103,1%
z toho: ze vstupného na vl. scéně vl. souborem	tis. Kč	38 654	39 882	103,2%
ze spolupořadatelství	tis. Kč	0	0	0,0%
ze zájezdů	tis. Kč	300	300	100,0%
ostatní výnosy	tis. Kč	1 086	1 084	99,8%
Tržby – výnosy z doplň. činnosti celkem:	tis. Kč	2 500	3 913	156,5%
z toho: za pronájmy divadel. sálu	tis. Kč	1 900	3 070	161,6%
za pronájmy ostatních prostor	tis. Kč	400	828	207,0%
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	200	15	7,5%
Doplatek hl. m. Prahy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	419 241	463 811	110,6%
Doplatek hl. m. Prahy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	956	1 059	110,8%
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	141 000	132 105	93,7%
Návštěvnost na vl. scéně	%	81,0%	85,2%	105,1%
Tržebnost na vl. scéně	%	69,0%	75,9%	109,9%
Průměrná cena vstupenky	Kč	329	354,5	107,8%
Počet premiér	počet	5	2	40,0%

Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2025

Ukazatel	Měrná jedn.	Rok 2025 limit	Skutečnost 2025	% plnění	Skutečnost 2024
a	b	1	2	3	4
Hlavní činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	185,0	178,0	96,2	178,0
Prostředky na platy	tis. Kč	81 148,4	76 679,1	94,5	75 767,30
z toho: platové tarify	tis. Kč	58 560,0	53 079,9	90,6	51 812,0
Náhrady za pracovní neschopnost vč. karantény	tis. Kč	204,0	209,5	102,7	203,6
Limit prostředků na platy	tis. Kč	81 352,4	76 888,6	94,5	75 970,9
Průměrný plat	Kč	36 553,3	35 898,5	98,2	35 471,6
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	3 673,0	2 671,2	72,7	2 414,1
Fond odměn	tis. Kč	0,0	0,0	0,0	0,0
Doplňková činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	x	3,0	x	3,0
Prostředky na platy	tis. Kč	x	306,9	x	316,5
Náhrady za pracovní neschopnost vč. karantény	tis. Kč	x	0,0	x	0,0
Průměrný plat	Kč	x	8 525,00	x	8 791,7
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	x	0,0	x	0,0

Náklady na inscenace v roce 2025

v tis. Kč

Sál/studio	Hra	Datum premiéry	Pořizovací náklady		Autorské honoráře		Náklady celkem	
			věcné	inscenátoři	hosté/1 repríza	tantiémy % tantiemy		
Sál	Velký Gatsby	1. 3. 2025	792	1 069	72 500	13%	933,0	2 794
Sál	Hana	4. 4. 2025	721	940	18 000	13,0%	433,5	2 094

Finanční vypořádání za rok 2025

Rozklad konečného zůstatku vybraných účtů k 31. 12. 2025

SU	AU	ÚZ	Konečný zůstatek v Kč	Popis konečného zůstatku k 31. 12. 2025
349	0030	—	0,00	
374	0000-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-07xx		16 151 262,79	12 mil Kč – nájemné Radiopalác 2026, UZ124, 4.151.262,79 zlepšený HV, UZ 91
	08xx		0,00	
	09xx	—	0,00	
346	0xxx	xxxxx	0,00	
472	0xxx-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-07xx	xxxxx	0,00	
	08xx		0,00	
	09xx	—	0,00	
541	0300-999	xxxxx	0,00	
542	0300-999	xxxxx	0,00	
547	0416	xxxxx	0,00	
	0417	xxxxx	0,00	
	0300-0999	xxxxx	0,00	
672	03xx-04xx	xxxxx	0,00	
	05xx-06xx		119 199 337,21	použitý NIP 110.199.337,21 Kč UZ91, NIP pronájem Radiopalác 9.000.000 Kč UZ124
	075x-079x	xxxxx	0,00	
	08xx		0,00	
	091x-093x		0,00	
	094x-097x		0,00	

Fond odměn

1.	Stav fondu odměn k 31. 12. 2024 (dle rozvahy)	2 248 000,00 Kč
2.	Příděl do fondu odměn z finančního vypořádání roku 2024	560 000,00 Kč
3.	Účelové dary určené na platy	— Kč
4.	Zdroje roku 2025 celkem (ř. 1+2+3)	2 808 000,00 Kč
5.	Použití fondu odměn v r. 2025 Ostatní (např. čerpání účelových darů určených na platy):	— Kč — Kč
6.	Zůstatek fondu odměn k 31. 12. 2025 (dle rozvahy)	2 808 000,00 Kč
7.	Návrh na příděl do fondu odměn	400 000,00 Kč
8.	Stav fondu odměn po finančním vypořádání roku 2025 (ř. 6 + 7)	3 208 000,00 Kč

Fond kulturních a sociálních potřeb

I. Vyúčtování základního přídělu za rok 2025		
1)	Roční objem nákladů zúčtovaných na platy a náhrady platů	
	skutečnost k 31. 12. 2025 (bez OON)	77 195 508,00 Kč
	a) v hlavní činnosti – platy	76 888 626,00 Kč
	b) v hlavní činnosti – náhrady platů	— Kč
	c) v doplňkové činnosti – platy	306 882,00 Kč
	d) v doplňkové činnosti – náhrady platů	
2)	Roční objem nákladů zúčtovaných na platy a náhrady platů	
	skutečnost k 31. 12. 2025 (bez OON)	
	a) v hlavní činnosti	76 888 626,00 Kč
	b) v doplňkové činnosti	306 882,00 Kč
3)	Nárok – základní příděl 1 % celkem, z toho:	771 955,08 Kč
	a) z hlavní činnosti	768 886,26 Kč
	b) z doplňkové činnosti	3 068,82 Kč
4)	Příděl zaúčtovaný do nákladů celkem	771 955,08 Kč
	z toho: a) z hlavní činnosti	768 886,26 Kč
	b) z doplňkové činnosti	3 068,82 Kč
7)	Doplatek +	— Kč
	a) z hlavní činnosti	— Kč
	b) z doplňkové činnosti	— Kč
II. Finanční vypořádání FKSP		
a)	Stav FKSP k 31. 12. 2024 (dle rozvahy)	4 344 226,91 Kč
b)	+ Doplatek	— Kč
	- Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2024 - hlavní činnost	— Kč
c)	+ Doplatek	— Kč
	- Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2024 - doplňková čin.	— Kč
d)	Základní příděl do FKSP (1 %) – zaúčtovaný do nákladů k 31. 12. 2025 z hlavní i doplňkové činnosti – celkem (viz bod I.3)	771 955,08 Kč
e)	Další zdroje FKSP	— Kč
f)	Zdroje FKSP r. 2025 celkem (a+b+c+d+e)	5 116 181,99 Kč
g)	Čerpáno z FKSP v r. 2025	1 383 883,00 Kč
i)	Zůstatek k 31. 12. 2025 (f-g) (dle rozvahy)	3 732 298,99 Kč
j)	Doplatek základního přídělu za rok 2025 (z hlavní i DČ) – viz bod I.5) +	— Kč
	a) z hlavní činnosti	— Kč
	b) z doplňkové činnosti	— Kč
k)	Stav FKSP po finančním vypořádání r. 2025	3 732 298,99 Kč

Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy za rok 2025

U k a z a t e l	Měrná jedn.	Limit 2025 (upravený)	Skutečnost 2025	Rozdíl úspora – překročení +
Hlavní činnost				
Počet zaměstnanců	přep. os.	185,00	178,00	-7,00
Prostředky na platy (bez fondu odměn)	v Kč	81 148 400,00	76 888 626,00	-4 259 774,00
Použití fondu odměn	v Kč	0,00	0,00	0,00
Průměrný plat	v Kč	36 553,33	35 996,55	

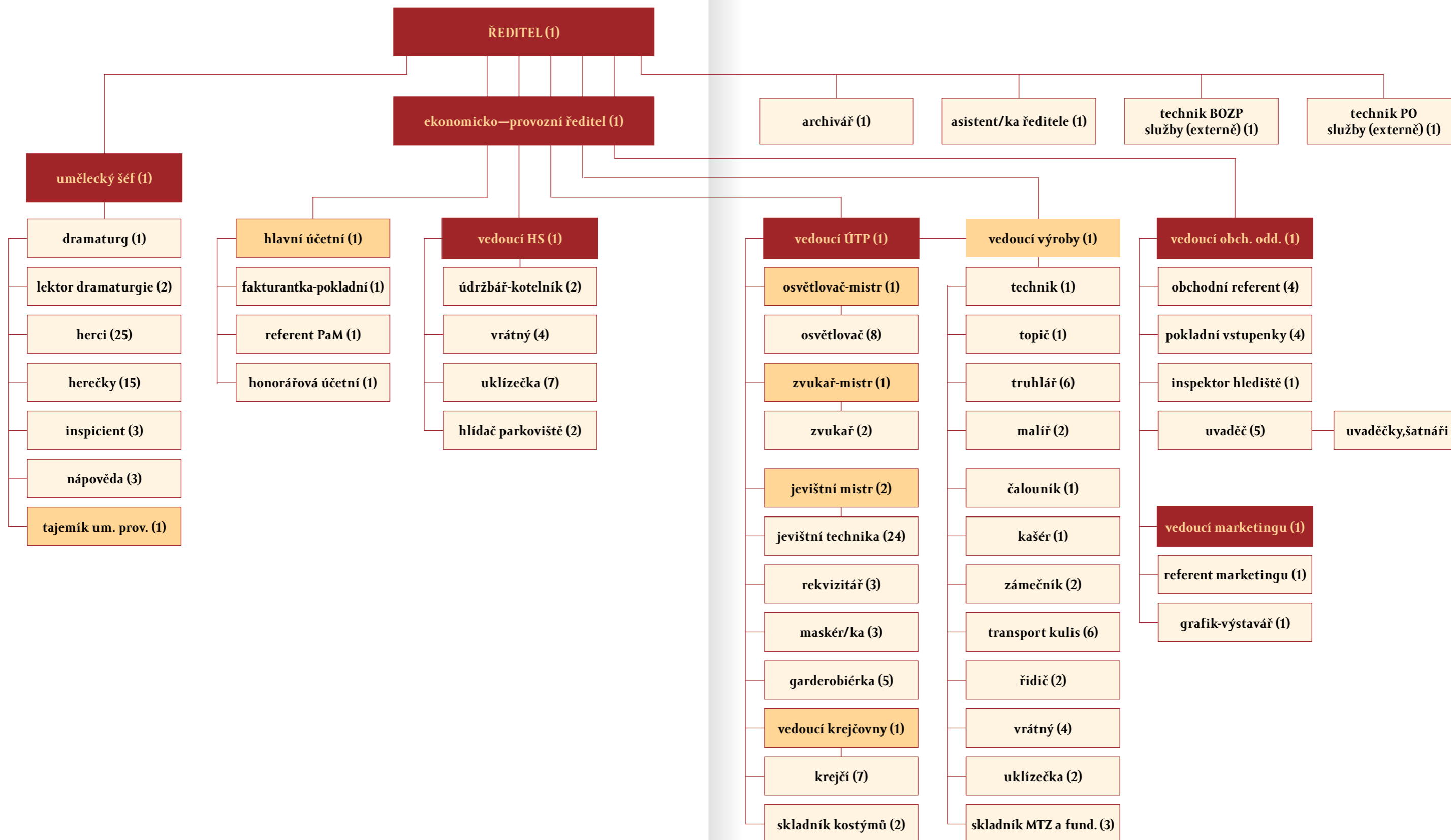
Plnění odpisového plánu 2025

v Kč

Hlavní činnost, kryté NIP (ÚZ 91)	
Schválený odpisový plán (SOp)	3 500 000,00
Upravený odpisový plán (UOp)	3 300 000,00
Skutečnost (Sk)	3 501 930,10
Vrácené finanční prostředky v průběhu roku	0,00
K vrácení dle usnesení RHMP	0,00
Odpisový plán určený k vrácení:	-1 930,10

Organizační struktura 2025

Zařazení zaměstnanců do tříd/stupňů a pracovní úvazky

Pracovní pozice	Tarif	Stupeň	Úvazek	Počet zaměstnanců	Celkem
ředitel divadla	13	12	1	1	1
umělecký šéf	13	12	1	1	1
ekonomicko provozní ředitelka	12	12	1	1	1
marketing					3
vedoucí marketingu	9	8	1	1	
referent marketingu	9	12	1	1	
výstavař/ grafik	9	3	1	1	
tajemnice uměl.souboru	10	11	1	1	1
archivář	9	4	1	1	1
dramaturgie					4
šéfdramaturg	13	12	1	1	
dramaturg	12	10	1	2	
lektor dramaturgie	10	12	1	1	
herecký soubor					37
herecký soubor – muži	10	6	1	1	
herecký soubor – muži	10	8	1	6	
herecký soubor – muži	10	9	1	5	
herecký soubor – muži	11	10	1	1	
herecký soubor – muži	12	11	1	3	
herecký soubor – muži	12	12	1	2	
herecký soubor – muži	13	12	1	3	
herecký soubor – muži	13	12	0,7	1	
herecký soubor – ženy	10	8	1	5	
herecký soubor – ženy	11	9	1	3	
herecký soubor – ženy	11	10	1	5	
herecký soubor – ženy	11	12	1	1	
herecký soubor – ženy	13	10	1	1	
inspice	7	12	1	3	3
nápověda	5	10	1	2	3
nápověda	5	12	1	1	
tiskový mluvčí, redakce novin	9	11	0,5	1	1
asistentka ředitele	8	8	1	1	1
ekonomické oddělení					4
personální a mzdová účetní	11	11	1	1	
honorářová účetní	9	10	0,8	1	
hlavní účetní	11	10	1	1	
účetní	9	12	1	1	
obchodní oddělení					7
vedoucí obchodního oddělení	10	10	1	1	
obchodní referent	9	3	1	1	

Pracovní pozice	Tarif	Stupeň	Úvazek	Počet zaměstnanců	Celkem
obchodní referent	9	10	1	1	
obchodní referent	9	12	1	1	
obchodní referent	8	12	1	1	
pokladní vstupenek	7	11	1	1	
pokladní vstupenek	7	12	1	1	
správa budov					14
vedoucí správy budov	11	12	1	1	
vrátný	1	12	1	4	
úklid	3	12	1	3	
úklid	3	12	0,6	3	
údržbář/topič	4	12	1	2	
hlídač parkoviště	1	12	0,75	1	
autoprovaz-řidič	7	11	1	1	1
sklad materiálu					2
zásobovač	9	12	1	1	
skladník	5	12	1	1	
provoz hlediště					6
inspektor hlediště	4	12	1	1	
uvaděč/šatnář	3	8	0,7	5	
UT provoz					61
vedoucí uměl-techn. provozu	11	9	1	1	
jevištní mistr	9	12	1	1	
zástupce jevištního mistra	9	10	1	1	
jevištní technik	5	10	1	12	
oponář,obsluha provaziště,nábytkář	6	10	1	11	
strojník	8	9	1	2	
mistr osvětlovač	9	12	1	1	
zástupce mistra	8	10	1	1	
osvětlovač regulant	8	9	1	1	
osvětlovači	7	9	1	5	
elektrikář	5	12	1	1	
zvukaři	9	12	1	3	
vedoucí rekvizitář	5	11	1	1	
rekvizitáři	5	9	1	3	
vedoucí – maskér/vlásenkář	9	12	1	1	
maskér/vlásenkář	6	9	1	2	
maskér/vlásenkář	6	11	1	1	
vedoucí – garderóba	5	10	1	1	
garderobiér	5	9	1	4	
vedoucí – krejčí scén.kostýmů	9	12	1	1	

Zařazení zaměstnanců do tříd/stupňů
a pracovní úvazky

Pracovní pozice	Tarif	Stupeň	Úvazek	Počet zaměstnanců	Celkem
krejčí scén.kostýmů	7	11	1	1	
krejčí scén.kostýmů	7	12	1	4	
skladník scén.kostýmů	4	12	1	2	
výroba dekorací					26
vedoucí výroby dekorací	9	12	1	1	
truhlář	7	12	1	4	
truhlář	8	12	1	2	
malíř	8	11	1	1	
malíř	8	10	1	1	
čalouník	7	12	1	1	
kašér	8	11	1	1	
kašér	8	11	0,8	1	
zámečník	8	11	1	1	
transport kulis-manipul.dělník	3	12	1	6	
vrátný	1	12	1	4	
úklid	2	12	1	1	
úklid	1	12	0,75	1	
topič	3	12	0,4	1	
Celkový počet zaměstnanců					178

Dohody o pracovní činnosti 2025

Úsek	Počet DPČ
maskérna	1
správa budov	2
provoz hlediště	23
osvětlovači	10
rekvizity	1
výroba dekorací	1
dílny - vrátnice	1
Celkem	39

Seznam smluv a dodatků ke smlouvám 2025

Autoři

č. smlouvy	Jméno	ORJ	Poznámka
A1.	Čičvák Martin	392	režie
A2.	Hoffer Hans	392	scénická výprava
A3.	Beláková Silvia Hudec	392	pohybová spolupráce
A4.	Hanáková Sylva Zimula	392	návrhy kostýmů
A5.	Pacek Martin	391	pohybová spolupráce
A6.	Oldak-Pátá Agnieszka	391	návrhy kostýmů
A7.	Syrový Michal	391	scénická výprava
A8.	Nejedlý Vladimír	391	scénická hudba
A9.	Svojtka Petr	391	režie
A10.	Černý Martin	394	scénická výprava
A11.	Maleninská Barbora	394	návrhy kostýmů
A12.	Palouš Petr	395	překlad hry
A13.	Marešová Iva	365	korepetice

392 - Velký Gatsby
391 - Hana
394 - Ondina
395 - Hotýlek (připravuje se)

Výkonní umělci

č. smlouvy	Jméno	ORJ	Poznámka
1.	Brousek Otakar	377	herec
2.	Brousek Otakar	382	herec
3.	Brousek Otakar	330	herec
4.	Roskot Jiří	365	herec
5.	Roskot Jiří	368	herec
6.	Roskot Jiří	330	herec
7.	Roskot Jiří	381	herec
8.	Roskot Jiří	393	herec
9.	Hanušová Jindřiška	392	herečka
10.	Lambora Marek	392	herec
11.	Brousek Ondřej	392	herec
12.	Hädler Roxana	392	hudebnice
13.	Matyska Vít Rafael	392	hudebník
14.	Matysová Karolína	392	hudebnice
15.	Doležal Radek	392	hudebník
16.	Khaleg Abdul Adéla	392	mimický sbor
17.	Maříková Klára	392	mimický sbor
18.	Kysel' Zuzana	392	mimický sbor
19.	Topič Sabina	392	mimický sbor
20.	Kočárková Klára	392	mimický sbor
21.	Pichlerová Kateřina	392	mimický sbor
22.	Pampelová Karolína	392	mimický sbor
23.	Šťastná Martina	392	mimický sbor
24.	Novotný Jakub	392	mimický sbor
25.	Zwickerová Sára	392	mimický sbor
26.	Dittrich Jakub	392	mimický sbor
27.	Šporc Jakub	392	mimický sbor
28.	Minařík Jiří	392	mimický sbor
29.	Ressler Jakub	392	mimický sbor
30.	Federhans Jiří	392	mimický sbor
31.	Koller Patrik	392	mimický sbor
32.	Pobořil Kryštof	380	hudebník
33.	Petrášek Vít	380	hudebník
34.	Haasová Barbora	380	hudebnice
35.	Hubka Tomáš	380	hudebník
36.	Fidlerová Radka	391	herečka
37.	Hanzl Václav	391	herec
38.	Poláchová Barbora	391	herečka
39.	Laksarová Alice	391	herečka

Výkonní umělci

č. smlouvy	Jméno	ORJ	Poznámka
40.	Ochotná Magdalena	391	mimický sbor
41.	Čičelová Dominika	391	mimický sbor
42.	Pichler Jan	391	mimický sbor
43.	Vonšovský Tomáš	391	mimický sbor
44.	Šamárek Václav	391	mimický sbor
45.	Panzner Jiří	389	herec
46.	Panzner Jiří	393	herec
47.	Soukup Michal	391	mimický sbor
48.	Kněžů Karolina	392	herečka
49.	Kněžů Karolina	337	herečka
50.	Kněžů Karolina	393	herečka
51.	Kohut Filip	330	herec
52.	Javořík Viktor	365	herec
53.	Javořík Viktor	357	herec
54.	Javořík Viktor	389	herec
55.	Javořík Viktor	377	herec
56.	Ratajský Zdeněk	337	herec
57.	Děrgelová Markéta	337	herečka
58.	Šamárek Václav	330	herec
59.	Jansová Lucie	330	mimický sbor
60.	Jansová Lucie	330	mimický sbor
61.	Tousson Sabrina	357	mimický sbor
62.	Tousson Sabrina	330	mimický sbor
63.	Pampelová Karolína	392	herečka
64.	Chrzanowská Leila	357	mimický sbor
65.	Chrzanowská Leila	330	mimický sbor
66.	Robles Escobar Pablo	393	hudebník
67.	Ochotná Magdalena	365	herečka
68.	Čaňo Marko	365	hudebník
69.	Doležal Radek	365	hudebník
70.	Vašíček Michael	365	hudebník
71.	Yasinski Aliaksandr	365	hudebník
72.	Šamárek Václav	330	herec
73.	Hanzl Václav	394	herec
74.	Matušková Zuzana	394	herečka
75.	Poláchová Barbora	394	herečka
76.	Hanušová Jindřiška	394	herečka
77.	Kupcová Anna Marie	394	herečka
78.	Battěk Jan	394	herec

PRA	HA
PRA	GUE
PRA	GA
PRA	G